

DELEGOVANÉ NARIADENIE KOMISIE (EÚ) 2017/390**z 11. novembra 2016,****ktorým sa dopĺňa nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 909/2014, pokiaľ ide o regulačné technické predpisy týkajúce sa určitých prudenciálnych požiadaviek na centrálnu depozitárne cenných papierov a určené úverové inštitúcie poskytujúce vedľajšie služby bankového typu****(Text s významom pre EHP)**

EURÓPSKA KOMISIA,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie,

so zreteľom na nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 909/2014 z 23. júla 2014 o zlepšení vyrovnanosti transakcií s cennými papiermi v Európskej únii, centrálnych depozitároch cenných papierov a o zmene smerníc 98/26/ES a 2014/65/EÚ a nariadenia (EÚ) č. 236/2012 ⁽¹⁾, a najmä na jeho článok 47 ods. 3 tretí pododsek, článok 54 ods. 8 tretí pododsek a článok 59 ods. 5 tretí pododsek,

keďže:

- (1) V nariadení (EÚ) č. 909/2014 sú stanovené prudenciálne požiadavky na centrálnu depozitárne cenných papierov („centrálnu depozitárne“) s cieľom zabezpečiť, aby boli bezpečné a spoľahlivé a aby vždy spĺňali kapitálové požiadavky. Takéto kapitálové požiadavky zabezpečujú, že centrálny depozitár je vždy dostatočne kapitalizovaný proti rizikám, ktorým je vystavený, a že je schopný v prípade potreby vykonať riadnu likvidáciu alebo reštrukturalizáciu svojich činností.
- (2) Vzhľadom na to, že v ustanoveniach nariadenia (EÚ) č. 909/2014 o úverovom riziku a riziku likvidity, ktoré sa týkajú centrálnych depozitárov a určených úverových inštitúcií, sa výslovne vyžaduje, aby im ich vnútorné pravidlá a postupy umožnili monitorovať, merať a riadiť expozície a potreby likvidity nielen vo vzťahu k individuálnym účastníkom, ale aj vo vzťahu k účastníkom, ktorí patria do rovnakej skupiny a ktorí sú protistranami centrálnu depozitára, takéto ustanovenia by sa mali uplatňovať na skupiny podnikov, ktoré pozostávajú z materskej spoločnosti a jej dcérskych spoločností.
- (3) Na účely tohto nariadenia sa zohľadnili relevantné odporúčania zásad pre infraštruktúry finančných trhov vydaných Výborom pre platobné a zúčtovacie systémy a Medzinárodnou organizáciou komisií pre cenné papiere („zásady CPSS – IOSCO“) ⁽²⁾. Vzhľadom na to, že centrálnu depozitárne sú do určitej miery vystavené rizikám, ktoré sú podobné rizikám, ktoré vznikajú úverovým inštitúciám, zohľadnilo sa aj zaobchádzanie s kapitálom úverových inštitúcií podľa nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 575/2013 ⁽³⁾.
- (4) Je vhodné, aby vymedzenie kapitálu v tomto nariadení odzrkadľovalo vymedzenie kapitálu (základného imania) stanovené v nariadení Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 648/2012 ⁽⁴⁾ (EMIR). Takéto vymedzenie pojmu je najvhodnejšie vo vzťahu k regulačným požiadavkám, keďže vymedzenie pojmu „základné imanie“ v nariadení (EÚ) č. 648/2012 bolo konkrétne určené pre infraštruktúry trhu. Od centrálnych depozitárov, ktorým bolo udelené povolenie na poskytovanie vedľajších služieb bankového typu podľa nariadenia (EÚ) č. 909/2014, sa vyžaduje, aby spĺňali kapitálové požiadavky podľa tohto nariadenia a súčasne aj požiadavky na vlastné zdroje podľa nariadenia (EÚ) č. 575/2013. Vyžaduje sa od nich, aby požiadavky na vlastné zdroje stanovené v nariadení (EÚ) č. 575/2013 spĺňali s nástrojmi, ktoré spĺňajú podmienky uvedeného nariadenia. S cieľom zabrániť protichodným alebo duplicitným požiadavkám a s ohľadom na to, že metodiky používané na výpočet dodatočnej kapitálovej požiadavky pre centrálnu depozitárne podľa nariadenia (EÚ) č. 909/2014 úzko súvisia s metodikami

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 257, 28.8.2014, s. 1.

⁽²⁾ Zásady pre infraštruktúry finančných trhov, Výbor pre platobné a zúčtovacie systémy – Banka pre medzinárodné zúčtovanie a Technický výbor Medzinárodnej organizácie komisií pre cenné papiere, apríl 2012.

⁽³⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 575/2013 z 26. júna 2013 o prudenciálnych požiadavkách na úverové inštitúcie a investičné spoločnosti a o zmene nariadenia (EÚ) č. 648/2012 (Ú. v. EÚ L 176, 27.6.2013, s. 1).

⁽⁴⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 648/2012 z 4. júla 2012 o mimoburzových derivátoch, centrálnych protistranách a archívoch obchodných údajov (Ú. v. EÚ L 201, 27.7.2012, s. 1).

uvedenými v nariadení (EÚ) č. 575/2013, malo by sa centrálnym depozitárom poskytujúcim vedľajšie služby bankového typu umožniť, aby dodatočné kapitálové požiadavky stanovené v tomto nariadení spĺňali s rovnakými nástrojmi, ktoré spĺňajú požiadavky stanovené buď v nariadení (EÚ) č. 575/2013, alebo v nariadení (EÚ) č. 909/2014.

- (5) S cieľom zabezpečiť, aby v prípade, ak sa to vyžaduje, bol centrálny depozitár schopný zorganizovať reštrukturalizáciu alebo riadnu likvidáciu svojich činností, mal by mať centrálny depozitár v držbe kapitál spolu s nerozdeleným ziskom a rezervami, ktorý musí byť vždy dostatočný na zvládnutie prevádzkových výdavkov počas obdobia, počas ktorého je centrálny depozitár schopný reorganizovať svoje kľúčové činnosti vrátane rekapitalizácie, výmeny manažmentu, revízie svojich podnikateľských stratégií, štruktúr nákladov alebo poplatkov a reštrukturalizácie služieb, ktoré poskytuje. Vzhľadom na to, že aj počas likvidácie alebo reštrukturalizácie svojich činností musí centrálny depozitár pokračovať vo svojich zvyčajných činnostiach, a aj keď skutočné výdavky počas likvidovania alebo reštrukturalizácie činností centrálného depozitára môžu byť v dôsledku nákladov na reštrukturalizáciu alebo likvidáciu výrazne vyššie, než sú ročné hrubé prevádzkové výdavky, použitie ročných hrubých prevádzkových výdavkov ako referenčnej hodnoty pre výpočet požadovaného kapitálu by malo byť primeranou aproximáciou skutočných výdavkov počas likvidácie alebo reštrukturalizácie činností centrálného depozitára.
- (6) Podobne ako v článku 36 ods. 1 písm. a) nariadenia (EÚ) č. 575/2013, v ktorom sa vyžaduje od inštitúcií, aby odpočítali od položiek vlastného kapitálu Tier 1 straty za bežný finančný rok, aj v tomto nariadení by sa mala uznať úloha čistého príjmu pri krytí alebo absorbovaní rizík vyplývajúcich z nepriaznivých zmien v obchodných podmienkach. Preto iba v prípadoch, keď je čistý príjem nedostatočný na krytie strát vznikajúcich v dôsledku kryštalizácie obchodného rizika, musia byť tieto straty kryté vlastnými zdrojmi. Ak nie sú k dispozícii údaje z predchádzajúceho roka, ako je to v prípade novozriadených centrálnych depozitárov, do úvahy by sa mali brať tiež očakávané údaje za bežný rok, aby sa zohľadnili nové okolnosti. V súlade s podobnými ustanoveniami v delegovanom nariadení Komisie (EÚ) č. 152/2013⁽¹⁾ by sa od centrálnych depozitárov malo vyžadovať, aby mali v držbe minimálnu prudenciálnu sumu kapitálu proti obchodnému riziku s cieľom zaručiť minimálne prudenciálne zaobchádzanie.
- (7) V súlade so zásadami CPSS – IOSCO sa pri výpočte kapitálových požiadaviek môžu náklady na amortizáciu a odpisovanie hmotného a nehmotného majetku odpočítať od hrubých prevádzkových výdavkov. Keďže tieto náklady nevytvárajú skutočné peňažné toky, ktoré by bolo potrebné kryť kapitálom, takéto odpočty by mali byť uplatniteľné v prípade kapitálových požiadaviek na obchodného riziko a na tie, ktorými sa kryje likvidácia alebo reštrukturalizácia činností.
- (8) Keďže čas potrebný na riadnu likvidáciu alebo reštrukturalizáciu činností prísne závisí od služieb, ktoré každý individuálny centrálny depozitár poskytuje, a od trhového prostredia, v ktorom pôsobí, najmä od možnosti, že časť jeho služieb alebo všetky jeho služby môže prevziať iný centrálny depozitár, počet mesiacov požadovaných na reštrukturalizáciu alebo likvidáciu jeho činností by mal byť založený na vlastnom odhade centrálného depozitára. Aby sa však zabezpečila obozretná úroveň kapitálových požiadaviek, toto časové obdobie by nemalo byť kratšie, než je minimálny počet mesiacov požadovaných na reštrukturalizáciu alebo likvidáciu činností podľa článku 47 nariadenia (EÚ) č. 909/2014.
- (9) Centrálny depozitár by mal navrhnuť scenáre reštrukturalizácie svojich činností alebo likvidácie, ktoré sú prispôbené jeho obchodnému modelu. Aby sa však dosiahlo harmonizované uplatňovanie požiadaviek na reštrukturalizáciu alebo likvidáciu činností v Únii a aby sa zabezpečilo plnenie požiadaviek spoľahlivých z prudenciálneho hľadiska, voľnosť pri navrhovaní takýchto scenárov by sa mala obmedziť dobre definovanými kritériami.
- (10) Relevantným referenčným štandardom na účely stanovenia kapitálových požiadaviek pre centrálny depozitár je nariadenie (EÚ) č. 575/2013. S cieľom zabezpečiť konzistentnosť s uvedeným nariadením by sa metodiky na výpočet prevádzkového rizika stanovené v tomto nariadení mali na účely tohto nariadenia chápať tak, že sa vzťahujú aj na právne riziko.
- (11) V prípade zlyhania úschovy cenných papierov v mene účastníka by sa takéto zlyhanie materializovalo buď ako náklady účastníka, alebo ako náklady centrálného depozitára, ktorý by čelil právnym nárokom. Preto pravidlá výpočtu regulátorného kapitálu pre prevádzkové riziko už zohľadňujú riziko spojené so správou cenných papierov. Z rovnakých dôvodov by riziko spojené so správou cenných papierov v prípade cenných papierov, ktoré sú v držbe prostredníctvom prepojenia s iným centrálnym depozitárom, nemalo podliehať dodatočným

⁽¹⁾ Delegované nariadenie Komisie (EÚ) č. 152/2013 z 19. decembra 2012, ktorým sa dopĺňa nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 648/2012, pokiaľ ide o regulačné technické normy týkajúce sa kapitálových požiadaviek na centrálny protistrany (Ú. v. EÚ L 52, 23.2.2013, s. 37).

regulačným kapitálovým požiadavkám, ale malo by sa považovať za súčasť regulátorneho kapitálu pre prevádzkové riziko. Podobne riziko spojené so správou cenných papierov, ktorému čelí centrálny depozitár v súvislosti s vlastnými aktívami v držbe správcovskej banky alebo iných centrálnych depozitárov, by sa nemalo počítať dvakrát a nemal by sa vyžadovať žiadny dodatočný regulatórny kapitál.

- (12) Centrálny depozitár môže čeliť aj investičným rizikám v súvislosti s aktívami, ktoré vlastní, alebo s investíciami, ktoré uskutočňuje s použitím zábezpeky, vkladov účastníkov, úverov poskytnutých účastníkom alebo akejkoľvek inej expozície v rámci povolených vedľajších služieb bankového typu. Investičné riziko je riziko straty, ktorému čelí centrálny depozitár, keď investuje vlastné zdroje alebo zdroje účastníkov, ako je napríklad zábezpeka. Ustanovenia smernice Európskeho parlamentu a Rady 2013/36/EÚ⁽¹⁾, nariadenia (EÚ) č. 575/2013 a delegovaného nariadenia (EÚ) č. 152/2013 sú primeraným referenčným štandardom na účely stanovenia kapitálových požiadaviek na krytie úverového rizika, úverového rizika protistrany a trhového rizika, ktoré môžu vzniknúť z investícií centrálného depozitára.
- (13) Centrálny depozitár, vzhľadom na povahu svojich činností, preberá obchodné riziko z dôvodu možných zmien všeobecných obchodných podmienok, ktoré pravdepodobne zhoršia jeho finančnú situáciu v dôsledku poklesu jeho výnosov alebo zvýšenia jeho výdavkov, čoho dôsledkom je strata, ktorá by sa mala hradiť z jeho kapitálu. Keďže úroveň obchodného rizika vo vysokej miere závisí od individuálnej situácie každého centrálného depozitára a môže byť spôsobená rôznymi faktormi, kapitálové požiadavky v tomto nariadení by mali byť založené na vlastnom odhade centrálného depozitára a metodika, ktorú centrálny depozitár na takýto odhad používa, by mala byť primeraná rozsahu a zložitosti činností centrálného depozitára. Centrálny depozitár by mal vypracovať svoj vlastný odhad kapitálu požadovaného proti obchodnému riziku podľa súboru stresových scenárov s cieľom kryť riziká, ktoré zatiaľ metodika používaná pre prevádzkové riziko nezachytáva. Aby sa zabezpečila obozretná úroveň kapitálových požiadaviek na obchodné riziko pri výpočte založenom na scenároch podľa vlastného návrhu, mala by sa zaviesť minimálna úroveň kapitálu vo forme prudenciálnej spodnej hranice. Minimálna úroveň požadovaného kapitálu pre obchodné riziko by mala byť zosúladená s podobnými požiadavkami pre iné infraštruktúry trhu v súvisiacich aktoch Únie, ako je napríklad delegované nariadenie Komisie o kapitálových požiadavkách na centrálnu protistranu.
- (14) Dodatočná kapitálová požiadavka na riziká súvisiace s vedľajšími službami bankového typu by mala pokrývať všetky riziká súvisiace s poskytovaním vnútrodenného úveru účastníkom alebo iným používateľom centrálného depozitára. Ak jednodňové alebo dlhšie expozície voči úverovým rizikám vyplývajú z poskytovania vnútrodenných úverov, zodpovedajúce riziká by sa mali merať a riešiť s použitím metódik, ktoré už sú stanovené v tretej časti hlavy II kapitole 2 nariadenia (EÚ) č. 575/2013 pre štandardizovaný prístup a v kapitole 3 uvedeného nariadenia pre prístup interných ratingov (prístup IRB), keďže v uvedenom nariadení sú stanovené prudenciálne pravidlá pre meranie úverového (kreditného) rizika vyplývajúceho z jednodňových alebo dlhších expozícií voči úverovým rizikám. Vnútrodenné úverové riziká si však vyžadujú osobitné zaobchádzanie, keďže metodika na ich meranie nie je výslovne stanovená v nariadení (EÚ) č. 575/2013, ani v iných platných právnych predpisoch Únie. Preto by metodika, ktorá sa konkrétne týka vnútrodenného úverového rizika, mala byť dostatočne citlivá voči riziku, aby zohľadňovala kvalitu zábezpeky, posúdenie úverovej kvality účastníkov a skutočné pozorované vnútrodenné expozície. Metodika by zároveň mala poskytovať poskytovateľom vedľajších služieb bankového typu správne stimuly vrátane stimulu na zhromažďovanie zábezpeky najvyššej kvality a na výber spoľahlivých protistrán. Aj keď poskytovatelia vedľajších služieb bankového typu majú povinnosť riadne posúdiť a testovať úroveň a hodnotu zábezpeky a zrážky, metodika používaná na určenie dodatočnej kapitálovej požiadavky na vnútrodenné úverové riziko by jednako mala zohľadňovať a poskytovať dostatok kapitálu pre prípad, ak náhly pokles hodnoty zábezpeky prekročí odhady a povedie k reziduálnych expozíciám voči úverovým rizikám čiastočne nezabezpečeným zábezpekou.
- (15) Pri výpočte kapitálovej požiadavky na riziká vyplývajúce z poskytovania vedľajších služieb bankového typu sa vyžaduje zohľadňovať historické informácie o vnútrodenných expozíciách voči úverovým rizikám. Aby teda bolo možné vypočítať uvedenú kapitálovú požiadavku, mali by subjekty poskytujúce vedľajšie služby bankového typu používateľom služieb centrálného depozitára v súlade s článkom 54 ods. 2 nariadenia (EÚ) č. 909/2014 („poskytovatelia bankových služieb centrálného depozitára“) zaznamenávať počas najmenej jedného roka údaje týkajúce sa ich vnútrodenných expozícií voči úverovým rizikám. Inak by nedokázali určiť relevantné expozície, na ktorých základe sa výpočet vykonáva. V dôsledku toho by sa od poskytovateľov bankových služieb centrálného depozitára nemalo vyžadovať, aby splňali požiadavku na vlastné zdroje, ktorá zodpovedá kapitálovej požiadavke, až kým nebudú schopní zhromaždiť všetky informácie potrebné na vykonanie výpočtu požiadavky.

⁽¹⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2013/36/EÚ z 26. júna 2013 o prístupe k činnosti úverových inštitúcií a prudenciálnom dohľade nad úverovými inštitúciami a investičnými spoločnosťami, o zmene smernice 2002/87/ES a o zrušení smerníc 2006/48/ES a 2006/49/ES (Ú. v. EÚ L 176, 27.6.2013, s. 338).

- (16) V článku 54 ods. 8 nariadenia (EÚ) č. 909/2014 sa vyžaduje vypracovanie pravidiel na určenie dodatočnej kapitálovej požiadavky uvedenej v článku 54 ods. 3 písm. d) a v článku 54 ods. 4 písm. e) uvedeného nariadenia. V článku 54 uvedeného nariadenia sa ďalej vyžaduje, aby sa v dodatočnej požiadavke zohľadňovalo vnútrodné úverové riziko, ktoré vyplýva z činnosti podľa oddielu C prílohy k nariadeniu (EÚ) č. 909/2014, a to najmä z poskytovania vnútrodných úverov účastníkom systému vyrovnania transakcií s cennými papiermi alebo iným používateľom služieb centrálného depozitára. Preto by mala vnútrodná expozícia voči úverovým rizikám zahŕňať aj stratu, ktorej by poskytovateľ bankových služieb centrálného depozitára čelil v prípade zlyhania vypožičiavajúceho účastníka.
- (17) V článku 59 ods. 3 písm. d) nariadenia (EÚ) č. 909/2014, ktorý sa týka úverového rizika poskytovateľa bankových služieb centrálného depozitára, sa vyžaduje, aby sa zhromaždila „vysoko likvidná zábezpeka s minimálnym úverovým a trhovým rizikom“. V článku 59 ods. 4 písm. d) nariadenia (EÚ) č. 909/2014, ktorý sa týka rizika likvidity poskytovateľa bankových služieb centrálného depozitára, sa vyžaduje dostupnosť „kvalifikovaných likvidných zdrojov“. Jedným z takých kvalifikovaných likvidných zdrojov je „vysoko likvidná zábezpeka“. Aj keď je pochopiteľné, že terminológia používaná v každom z týchto dvoch prípadov je vzhľadom na odlišnú povahu príslušných rizík a na súvislosť s rôznymi koncepciami regulácie úverového rizika a rizika likvidity odlišná, obe sa týkajú podobne vysokej kvality poskytovateľov alebo aktív. Preto by bolo vhodné požadovať, aby boli splnené rovnaké podmienky pred tým, než sa zábezpeka alebo zdroj likvidity vo forme zábezpeky môžu kvalifikovať ako patriace do kategórie „vysoko likvidná zábezpeka s minimálnym úverovým a trhovým rizikom“ alebo do kategórie „kvalifikované likvidné zdroje“.
- (18) V článku 59 ods. 3 písm. d) nariadenia (EÚ) č. 909/2014 sa vyžaduje, aby poskytovateľ bankových služieb centrálného depozitára na riadenie svojho zodpovedajúceho úverového rizika prijal vysoko likvidnú zábezpeku s minimálnym úverovým a trhovým rizikom. To isté sa môže v osobitných situáciách použiť aj v prípade iných druhov zábezpeky, než je vysoko likvidná zábezpeka s minimálnym úverovým a trhovým rizikom, pri uplatnení primeranej zrážky. Na uľahčenie tohto postupu by sa mala stanoviť jasná hierarchia kvality zábezpeky, aby bolo možné rozlíšiť, ktorá zábezpeka by mala byť prijateľná na plné krytie expozícií voči úverovým rizikám, ktorá zábezpeka je prijateľná ako zdroj likvidity a ktorá zábezpeka, aj keď je naďalej prijateľná na zmiernenie úverového rizika, si vyžaduje kvalifikované zdroje likvidity. Poskytovateľom zábezpeky by sa nemalo brániť v slobodnom nahradzovaní zábezpeky v závislosti od dostupnosti zdrojov alebo ich stratégií riadenia aktív a pasív. Preto by mali byť povolené bežné postupy týkajúce sa zábezpeky, ako je spoliehanie sa na záložné účty účastníkov v prípade, keď účastník uložil zábezpeku na svojich záložných účtoch s cieľom plne kryť akúkoľvek expozíciu voči úverovým rizikám, na nahradenie zábezpeky, pokiaľ sa kvalita a likvidita zábezpeky monitoruje a je v súlade s požiadavkami tohto nariadenia. V rámci takýchto mechanizmov záložných účtov má účastník zábezpeku uloženú na svojich záložných účtoch s cieľom plne kryť akúkoľvek expozíciu voči úverovým rizikám. Poskytovateľ bankových služieb centrálného depozitára by okrem toho mal prijať zábezpeku s prihliadnutím na stanovenú hierarchiu, ale speňaženie prijatej zábezpeky v prípade zlyhania účastníka môže podľa potreby vykonať tým najefektívnejším spôsobom. Z obozretného hľadiska by však poskytovateľ bankových služieb centrálného depozitára mal byť schopný priebežne monitorovať dostupnosť zábezpeky, jej kvalitu a likviditu s cieľom plne kryť expozície voči úverovým rizikám. Mal by tiež mať uzavreté dohody s vypožičiavajúcimi účastníkmi, aby bolo zabezpečené neustále plnenie všetkých požiadaviek na zábezpeku stanovených v tomto nariadení.
- (19) Na účely merania vnútrodného úverového rizika by mali byť poskytovatelia bankových služieb centrálného depozitára v pozícii predvídať vrcholové expozície pre daný deň. To by si nemalo vyžadovať prognózu presného počtu, ale mali by sa určiť trendy daných vnútrodných expozícií. Podporuje to aj odkaz na „predvídanie vrcholových expozícií“ v normách Bazilejského výboru pre bankový dohľad ⁽¹⁾.
- (20) V tretej časti hlavy II nariadenia (EÚ) č. 575/2013 sú stanovené rizikové váhy, ktoré sa majú uplatňovať na expozície voči úverovým rizikám vo vzťahu k Európskej centrálnej banke a ďalším oslobodeným subjektom. Pri meraní úverového rizika na účely regulácie sa takéto rizikové váhy všeobecne považujú za najlepšie dostupné referenčné hodnoty. Preto sa rovnaká metodika môže uplatniť v prípade vnútrodných expozícií voči úverovým rizikám. Aby sa však zaručila koncepcná spoľahlivosť daného prístupu, sú potrebné niektoré úpravy, predovšetkým pri vykonávaní výpočtov s použitím rámca úverového rizika podľa tretej časti hlavy II kapitoly 2 nariadenia (EÚ) č. 575/2013 pre štandardizovaný prístup a podľa kapitoly 3 uvedeného nariadenia pre prístup na základe interných ratingov, mali by sa vnútrodné expozície považovať za expozície na konci dňa, keďže taký je predpoklad uvedeného nariadenia.

⁽¹⁾ Bazilejský výbor pre bankový dohľad, „Nástroje monitorovania pre riadenie vnútrodennej likvidity“, apríl 2013.

- (21) V súlade s článkom 59 ods. 5 nariadenia (EÚ) č. 909/2014, ktorý obsahuje výslovný odkaz na článok 46 ods. 3 nariadenia (EÚ) č. 648/2012, bankové záruky alebo akreditívy by podľa potreby mali byť v súlade so zásadami CPSS – IOSCO a spĺňať podobné požiadavky, aké sú stanovené v nariadení (EÚ) č. 648/2012. Patrí k nim požiadavka, aby bankové záruky a akreditívy plne zabezpečili zábezpkou ručiteľa. S cieľom zachovať efektívnosť vyrovnania transakcií s cennými papiermi v rámci Únie by sa však v prípade, keď sa bankové záruky alebo akreditívy používajú vo vzťahu k expozíciám voči úverovým rizikám, ktoré môžu vzniknúť z interoperabilných prepojení centrálnych depozitárov, malo umožniť zváženie vhodných alternatívnych faktorov zmiernenia rizika, pokiaľ poskytujú rovnakú alebo vyššiu úroveň ochrany než ustanovenia v nariadení (EÚ) č. 648/2012. Toto osobitné zaobchádzanie by sa malo vzťahovať len na bankové záruky alebo akreditívy, ktoré chránia interoperabilné prepojenie centrálnych depozitárov, a mali by sa týkať výlučne expozície voči úverovým rizikám medzi dvomi prepojenými centrálnymi depozitármi. Keďže banková záruka alebo akreditív chránia nezlyhávajúce centrálny depozitár pred úverovými stratami, potreby likvidity nezlyhávajúcich centrálnych depozitárov by sa tiež mali riešiť buď včasným vyrovnaním záväzkov ručiteľov, alebo alternatívne držbou kvalifikovaných zdrojov likvidity.
- (22) V článku 59 ods. 4 písm. d) nariadenia (EÚ) č. 909/2014 sa vyžaduje, aby poskytovatelia bankových služieb centrálného depozitára zmiernovali riziká likvidity prostredníctvom kvalifikovaných likvidných zdrojov v každej mene. V dôsledku toho sa na splnenie požiadaviek stanovených v uvedenom článku nemôžu použiť nekvalifikované likvidné zdroje. Nič však nebráni použitiu nekvalifikovaných likvidných zdrojov, ako sú napríklad menové swapy, pri riadení dennej likvidity popri kvalifikovaných likvidných zdrojoch. Je to tiež v súlade s medzinárodnými normami, ktoré sú odzrkadlené v zásadách CPSS – IOSCO. Nekvalifikované likvidné zdroje by sa preto mali na tento účel merať a monitorovať.
- (23) Riziko likvidity môže potenciálne vyplývať z akýchkoľvek vedľajších služieb bankového typu, ktoré poskytuje centrálny depozitár. V rámci riadenia pre riziká likvidity by sa mali určiť riziká vyplývajúce z rôznych vedľajších služieb bankového typu vrátane požičiavania cenných papierov a podľa potreby rozlišovať ich riadenie.
- (24) S cieľom pokryť všetky potreby likvidity vrátane potrieb vnútrodennej likvidity poskytovateľa bankových služieb centrálného depozitára by sa v rámci riadenia pre riziko likvidity centrálného depozitára malo zabezpečiť, aby sa záväzky týkajúce sa platieb a vyrovnania vrátane vnútrodenných záväzkov plnili pri splatnosti, a to vo všetkých menách vyrovnania systému vyrovnania transakcií s cennými papiermi prevádzkovaného centrálnym depozitárom.
- (25) Vzhľadom na to, že na všetky riziká likvidity okrem vnútrodenných sa už vzťahuje smernica 2013/36/EÚ a nariadenie (EÚ) č. 575/2013, toto nariadenie by malo byť zamerané na vnútrodenné riziká.
- (26) Keďže poskytovatelia bankových služieb centrálného depozitára sú systémovo významnými infraštruktúrami trhu, je nevyhnutné zabezpečiť, aby poskytovateľ bankových služieb centrálného depozitára riadil svoje úverové riziká a riziká likvidity konzervatívnym spôsobom. Preto by mal mať poskytovateľ bankových služieb centrálného depozitára povolené poskytnúť vypožičiavajúcim účastníkom v priebehu poskytovania bankových služieb vedľajšieho typu iba neviazané úverové linky, ako je uvedené v nariadení (EÚ) č. 909/2014.
- (27) S cieľom zabezpečiť, aby postupy riadenia rizík poskytovateľa bankových služieb centrálného depozitára boli dostatočne spoľahlivé aj v nepriaznivých podmienkach, stresové testovanie likvidných finančných zdrojov poskytovateľa bankových služieb centrálného depozitára by malo byť prísne a zamerané do budúcnosti. Z rovnakého dôvodu by sa mala v rámci testov zohľadňovať škála extrémnych, ale reálnych scenárov, a testy by sa mali vykonávať pre každú relevantnú menu, ktorú ponúka poskytovateľ bankových služieb centrálného depozitára, pričom by sa malo brať do úvahy možné zlyhanie jedného z vopred dohodnutých mechanizmov financovania. Scenáre by mali zahŕňať, ale nie výlučne, zlyhanie dvoch najväčších účastníkov poskytovateľa bankových služieb centrálného depozitára v danej mene. Je to potrebné na zavedenie pravidla, ktoré je na jednej strane obozretné, keďže zohľadňuje skutočnosť, že okrem najväčšieho účastníka aj ďalší účastníci môžu vytvoriť riziko likvidity, a na druhej strane je to pravidlo takisto primerané cieľu, keďže neberie do úvahy tých ostatných účastníkov, ktorí predstavujú nižší potenciál na vytvorenie rizika likvidity.
- (28) V článku 59 ods. 4 písm. c) nariadenia (EÚ) č. 909/2014 sa vyžaduje, aby poskytovateľ bankových služieb centrálného depozitára zabezpečil dostatočné likvidné zdroje vo všetkých relevantných menách vo veľmi rôznorodých potenciálnych stresových scenároch. Preto by pravidlá vymedzujúce rámce a nástroje riadenia rizika likvidity v stresových scenároch mali predpisovať metodiku na určenie mien, ktoré sú relevantné pre riadenie rizika likvidity. Určenie relevantných mien by malo byť založené na zásade významnosti, spoľiehať sa na určenú

čistú kumulatívnu expozíciu likvidity a byť založené na údajoch zhromaždených počas dlhšieho a riadne vymedzeného časového obdobia. Okrem toho by sa s cieľom zachovať súdržný regulačný rámec v Únii mali medzi relevantné meny štandardne zahrnúť najrelevantnejšie meny v Únii určené v delegovanom nariadení Komisie (EÚ) 2017/392 ⁽¹⁾ podľa článku 12 nariadenia (EÚ) č. 909/2014.

- (29) Zhromaždenie dostatočných údajov na určenie všetkých ďalších mien okrem najrelevantnejších mien Únie si vyžaduje aspoň minimálne časové obdobie, ktoré by malo uplynúť od udelenia povolení pre poskytovateľov bankových služieb centrálnemu depozitára až do konca danej doby. Preto by malo byť na určenie všetkých ďalších mien okrem najrelevantnejších mien Únie povolené použitie alternatívnych metód počas prvého roka od udelenia povolení pre poskytovateľov bankových služieb centrálnemu depozitára podľa nového regulačného rámca stanoveného v nariadení (EÚ) č. 909/2014 pre tých poskytovateľov bankových služieb centrálnemu depozitára, ktorí už poskytovali vedľajšie služby bankového typu v čase nadobudnutia účinnosti technických predpisov uvedených v článku 69 nariadenia (EÚ) č. 909/2014. Tento prechodný mechanizmus by nemal ovplyvňovať požiadavku, aby poskytovatelia bankových služieb centrálnemu depozitára zabezpečili dostatočné likvidné zdroje ako také, ale iba určenie tých mien, ktoré podliehajú stresovému testovaniu na účely riadenia likvidity.
- (30) V článku 59 ods. 4 písm. d) nariadenia (EÚ) č. 909/2014 sa vyžaduje, aby poskytovatelia bankových služieb centrálnemu depozitára mali zavedené vopred dohodnuté a vysoko spoľahlivé mechanizmy financovania zabezpečujúce, aby sa zábezpeka, ktorú poskytol zlyhávajúci klient, mohla previesť na peňažné prostriedky aj za extrémnych, ale reálnych trhových podmienok. V tom istom nariadení sa vyžaduje, aby poskytovateľ bankových služieb centrálnemu depozitára zmiernoval vnútrodenné riziká prostredníctvom vysoko likvidnej zábezpeky s minimálnym úverovým a trhovým rizikom. Keďže likvidita musí byť okamžite dostupná, poskytovateľ bankových služieb centrálnemu depozitára by mal byť schopný riešiť akúkoľvek potrebu likvidity v ten istý deň. Keďže poskytovatelia bankových služieb centrálnemu depozitára môžu pôsobiť vo viacerých časových pásmach, pri vykonávaní prevodu zábezpeky na peňažné prostriedky v ten istý deň prostredníctvom vopred dohodnutých mechanizmov financovania by sa mala zohľadňovať otváracia doba miestnych platobných systémov každej jednotlivej meny, ktorej sa to týka.
- (31) Ustanovenia v tomto nariadení sú úzko prepojené, keďže sa zaoberajú prudenciálnymi požiadavkami na centrálnu depozitára. V záujme zabezpečenia súdržnosti medzi uvedenými ustanoveniami, ktoré by mali nadobudnúť účinnosť v rovnakom čase, a s cieľom uľahčiť komplexný prehľad a kompaktný prístup k týmto ustanoveniam osobami, ktoré podliehajú uvedeným povinnostiam, je žiaduce zahrnúť všetky regulačné technické predpisy vyžadované v nariadení (EÚ) č. 909/2014 do jedného nariadenia.
- (32) Toto nariadenie vychádza z návrhu regulačných technických predpisov, ktoré Európsky orgán pre bankovníctvo predložil Komisii.
- (33) Európsky orgán pre bankovníctvo pred predložením návrhu technických predpisov, z ktorých vychádza toto nariadenie, úzko spolupracoval s Európskym systémom centrálnych bánk (ESCB) a s Európskym orgánom pre cenné papiere a trhy (ESMA). Uskutočnil aj otvorené verejné konzultácie o návrhu regulačných technických predpisov, z ktorých toto nariadenie vychádza, analyzoval možné súvisiace náklady a prínosy a požiadal o stanovisko Skupinu zainteresovaných strán v bankovníctve zriadenú v súlade s článkom 37 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1093/2010 ⁽²⁾,

PRIJALA TOTO NARIADENIE:

HLAVA I

KAPITÁLOVÉ POŽIADAVKY NA VŠETKY CENTRÁLNE DEPOZITÁRE UVEDENÉ V ČLÁNKU 47 NARIADENIA (EÚ) Č. 909/2014

Článok 1

Prehľad požiadaviek týkajúcich sa kapitálu centrálnemu depozitára

1. Na účely článku 47 ods. 1 nariadenia (EÚ) č. 909/2014 musí mať centrálny depozitár cenných papierov („centrálny depozitár“) vždy v držbe kapitál spolu s nerozdeleným ziskom a rezervami vo výške určenej v článku 3 tohto nariadenia.

⁽¹⁾ Delegované nariadenie Komisie (EÚ) 2017/392 z 11. novembra 2016, ktorým sa dopĺňa nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 909/2014, pokiaľ ide o regulačné technické predpisy o požiadavkách na povoľovanie centrálnych depozitárov cenných papierov, dohľad nad nimi a prevádzkové požiadavky pre ne (pozri stranu 48 tohto úradného vestníka).

⁽²⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1093/2010 z 24. novembra 2010, ktorým sa zriaďuje Európsky orgán dohľadu (Európsky orgán pre bankovníctvo) a ktorým sa mení a dopĺňa rozhodnutie č. 716/2009/ES a zrušuje rozhodnutie Komisie 2009/78/ES (Ú. v. EÚ L 331, 15.12.2010, s. 12).

2. Kapitálové požiadavky uvedené v článku 3 musia byť splnené pomocou kapitálových nástrojov, ktoré spĺňajú podmienky stanovené v článku 2 tohto nariadenia.

Článok 2

Podmienky týkajúce sa kapitálových nástrojov

1. Na účely článku 1 musí mať centrálny depozitár v držbe kapitálové nástroje, ktoré spĺňajú všetky tieto podmienky:

- a) ide o upísané základné imanie v zmysle článku 22 smernice Rady 86/635/EHS⁽¹⁾;
- b) boli splatené vrátane súvisiaceho emisného ážia;
- c) plne absorbujú straty pri nepretržitom pokračovaní v činnosti;
- d) v prípade konkurzu alebo likvidácie sa radia za všetky ostatné pohľadávky v rámci konania o platobnej neschopnosti alebo podľa uplatniteľných právnych predpisov o platobnej neschopnosti.

2. S cieľom splniť požiadavky uvedené v článku 1 môže centrálny depozitár, ktorému bolo udelené povolenie na poskytovanie vedľajších služieb bankového typu v súlade s článkom 54 ods. 2 písm. a) nariadenia (EÚ) č. 909/2014, používať okrem kapitálových nástrojov spĺňajúcich podmienky uvedené v odseku 1 kapitálové nástroje, ktoré:

- a) spĺňajú podmienky uvedené v odseku 1;
- b) predstavujú „nástroje vlastných zdrojov“ podľa vymedzenia v článku 4 ods. 1 bode 119 nariadenia (EÚ) č. 575/2013;
- c) podliehajú ustanoveniam nariadenia (EÚ) č. 575/2013.

Článok 3

Úroveň kapitálových požiadaviek na centrálny depozitár

1. Centrálny depozitár musí mať v držbe kapitál spolu s nerozdeleným ziskom a rezervami, ktorý je vždy vyšší ako súčet nasledujúcich údajov, alebo sa mu rovná:

- a) kapitálových požiadaviek centrálného depozitára na prevádzkové a právne riziká a riziká spojené so správou cenných papierov uvedené v článku 47 ods. 1 písm. a) nariadenia (EÚ) č. 909/2014, vypočítaných v súlade s článkom 4;
- b) kapitálových požiadaviek centrálného depozitára na investičné riziká uvedené v článku 47 ods. 1 písm. a) nariadenia (EÚ) č. 909/2014, vypočítaných v súlade s článkom 5;
- c) kapitálových požiadaviek centrálného depozitára na obchodné riziká uvedené v článku 47 ods. 1 písm. a) nariadenia (EÚ) č. 909/2014, vypočítaných v súlade s článkom 6;
- d) kapitálových požiadaviek centrálného depozitára na likvidáciu alebo reštrukturalizáciu jeho činností uvedených v článku 47 ods. 1 písm. b) nariadenia (EÚ) č. 909/2014, vypočítaných v súlade s článkom 7.

2. Centrálny depozitár musí mať zavedené postupy na určenie všetkých zdrojov rizík uvedených v odseku 1.

Článok 4

Úroveň kapitálových požiadaviek na prevádzkové a právne riziká a riziká spojené so správou cenných papierov

1. Centrálny depozitár, ktorému bolo udelené povolenie na poskytovanie vedľajších služieb bankového typu v súlade s článkom 54 ods. 2 písm. a) nariadenia (EÚ) č. 909/2014 a povolenie používať pokročilé prístupy merania uvedené v článkoch 321 až 324 nariadenia (EÚ) č. 575/2013, vypočítava svoje kapitálové požiadavky na prevádzkové a právne riziká a riziká spojené so správou cenných papierov v súlade s článkami 231 až 234 nariadenia (EÚ) č. 575/2013.

⁽¹⁾ Smernica Rady 86/635/EHS z 8. decembra 1986 o ročnej účtovnej závierke a konsolidovaných účtoch bánk a iných finančných inštitúcií (Ú. v. ES L 372, 31.12.1986, s. 1).

2. Centrálny depozitár, ktorému bolo udelené povolenie na poskytovanie vedľajších služieb bankového typu v súlade s článkom 54 ods. 2 písm. a) nariadenia (EÚ) č. 909/2014 a ktorý používa štandardizovaný prístup pre operačné riziko, ako je uvedené v článkoch 317 až 320 nariadenia (EÚ) č. 575/2013, vypočítava svoje kapitálové požiadavky na prevádzkové a právne riziká a riziká spojené so správou cenných papierov v súlade s ustanoveniami uvedeného nariadenia týkajúcimi sa štandardizovaného prístupu pre operačné riziko, ako je uvedené v článkoch 317 až 320 uvedeného nariadenia.
3. Centrálny depozitár, ktorý spĺňa ktorúkoľvek z nasledujúcich podmienok, vypočítava svoje kapitálové požiadavky na prevádzkové a právne riziká a riziká spojené so správou cenných papierov v súlade s ustanoveniami pre prístup základného ukazovateľa uvedenými v článkoch 315 a 316 nariadenia (EÚ) č. 575/2013:
 - a) centrálny depozitár, ktorému nebolo udelené povolenie v súlade s článkom 54 ods. 2 nariadenia (EÚ) č. 909/2014;
 - b) centrálny depozitár, ktorému bolo udelené povolenie v súlade s článkom 54 ods. 2 písm. a) nariadenia (EÚ) č. 909/2014, ale ktorý nemá povolenie používať pokročilé prístupy merania uvedené v článkoch 321 až 324 nariadenia (EÚ) č. 575/2013;
 - c) centrálny depozitár, ktorému bolo udelené povolenie v súlade s článkom 54 ods. 2 písm. a) nariadenia (EÚ) č. 909/2014, ale ktorý nemá povolenie používať štandardizovaný prístup uvedený v článkoch 317 až 320 nariadenia (EÚ) č. 575/2013.

Článok 5

Úroveň kapitálových požiadaviek na investičné riziko

1. Centrálny depozitár vypočítava svoje kapitálové požiadavky na investičné riziko ako súčet:
 - a) 8 % hodnoty rizikovo vázenej expozície centrálného depozitára v súvislosti s oboma týmito rizikami:
 - i) úverovým rizikom v súlade s odsekom 2;
 - ii) úverovým rizikom protistrany v súlade s odsekom 3;
 - b) kapitálových požiadaviek centrálného depozitára na trhové riziko v súlade s odsekmi 4 a 5.
2. Pre výpočet hodnoty rizikovo vázenej expozície centrálného depozitára pre úverové riziko platia tieto ustanovenia:
 - a) ak centrálnemu depozitáru nebolo udelené povolenie na poskytovanie vedľajších služieb bankového typu v súlade s článkom 54 ods. 2 písm. a) nariadenia (EÚ) č. 909/2014, centrálny depozitár uplatňuje štandardizovaný prístup pre kreditné riziko podľa článkov 107 až 141 nariadenia (EÚ) č. 575/2013 v kombinácii s článkami 192 až 241 uvedeného nariadenia týkajúcimi sa zmierňovania kreditného rizika;
 - b) ak centrálnemu depozitáru bolo udelené povolenie na poskytovanie vedľajších služieb bankového typu v súlade s článkom 54 ods. 2 písm. a) nariadenia (EÚ) č. 909/2014, ale nemá povolenie používať prístup interných ratingov (prístup IRB) uvedený v článkoch 142 až 191 nariadenia (EÚ) č. 575/2013, centrálny depozitár uplatňuje štandardizovaný prístup pre kreditné riziko podľa článkov 107 až 141 nariadenia (EÚ) č. 575/2013 v kombinácii s ustanoveniami týkajúcimi sa zmierňovania kreditného rizika uvedenými v článkoch 192 až 241 nariadenia (EÚ) č. 575/2013;
 - c) ak centrálnemu depozitáru bolo udelené povolenie na poskytovanie vedľajších služieb bankového typu v súlade s článkom 54 ods. 2 písm. a) nariadenia (EÚ) č. 909/2014 a má povolenie používať prístup IRB, centrálny depozitár uplatňuje prístup IRB pre kreditné riziko stanovený v článkoch 142 až 191 nariadenia (EÚ) č. 575/2013 v kombinácii s ustanoveniami týkajúcimi sa zmierňovania kreditného rizika uvedenými v článkoch 192 až 241 nariadenia (EÚ) č. 575/2013.
3. Na výpočet hodnoty rizikovo vázenej expozície centrálného depozitára pre úverové riziko protistrany používa centrálny depozitár oboje z nasledovného:
 - a) jednu z metód uvedených v článkoch 271 až 282 nariadenia (EÚ) č. 575/2013;
 - b) súhrnnú metódu nakladania s finančným kolaterálom, v rámci ktorej sa uplatňujú úpravy z dôvodu volatility, uvedené v článkoch 220 až 227 nariadenia (EÚ) č. 575/2013.

4. Centrálny depozitár, ktorý spĺňa ktorúkoľvek z nasledujúcich podmienok, vypočítava svoje kapitálové požiadavky na trhového riziko v súlade s ustanoveniami článkov 102 až 106 a 325 až 361 nariadenia (EÚ) č. 575/2013, a to aj s využitím výnimky pre činnosti v obchodnej knihe s menším rozsahom stanovenej v článku 94 uvedeného nariadenia:

- a) centrálny depozitár, ktorému nebolo udelené povolenie v súlade s článkom 54 ods. 2 písm. a) nariadenia (EÚ) č. 909/2014;
- b) centrálny depozitár, ktorému bolo udelené povolenie podľa článku 54 ods. 2 písm. a) nariadenia (EÚ) č. 909/2014, ale ktorý nemá povolenie používať interné modely na výpočet požiadaviek na vlastné zdroje pre trhové riziko.

5. Centrálny depozitár, ktorému bolo udelené povolenie na poskytovanie vedľajších služieb bankového typu v súlade s článkom 54 ods. 2 písm. a) nariadenia (EÚ) č. 909/2014 a ktorý má povolenie používať interné modely na výpočet požiadaviek na vlastné zdroje pre trhové riziko, vypočítava svoje kapitálové požiadavky na trhové riziko v súlade s článkami 102 až 106 a článkami 362 až 376 nariadenia (EÚ) č. 575/2013.

Článok 6

Kapitálové požiadavky na obchodné riziko

1. Kapitálové požiadavky centrálného depozitára na obchodné riziko sa rovnajú vyššej z týchto hodnôt:
 - a) odhad vychádzajúci z použitia odseku 2 mínus najnižšia z týchto hodnôt:
 - i) čistý príjem po zdanení za posledný auditovaný finančný rok;
 - ii) očakávaný čistý príjem po zdanení za bežný finančný rok;
 - iii) očakávaný čistý príjem po zdanení za práve uplynulý finančný rok, za ktorý ešte nie sú k dispozícii výsledky auditu;
 - b) 25 % ročných hrubých prevádzkových výdavkov centrálného depozitára uvedených v odseku 3.
2. Na účely odseku 1 písm. a) centrálny depozitár vykoná všetky tieto kroky:
 - a) odhadne kapitál potrebný na krytie strát vyplývajúcich z obchodného rizika na základe primerane predvídateľných nepriaznivých scenárov relevantných pre jeho obchodný model;
 - b) zdokumentuje predpoklady a metodiky použité na odhad očakávaných strát uvedených v písmene a);
 - c) aspoň raz ročne preskúma a aktualizuje scenáre uvedené v písmene a).
3. Pri výpočte ročných hrubých prevádzkových výdavkov centrálného depozitára sa uplatňujú tieto zásady:
 - a) ročné hrubé prevádzkové výdavky centrálného depozitára pozostávajú aspoň z:
 - i) celkových výdavkov na zamestnancov vrátane miezd, platov, bonusov a sociálnych nákladov;
 - ii) celkových všeobecných administratívnych výdavkov, a najmä výdavkov na marketing a reprezentáciu;
 - iii) výdavkov na poistenie;
 - iv) iných výdavkov na zamestnancov a cestovného;
 - v) výdavkov na nehnuteľnosti;
 - vi) výdavkov na podporu IT;
 - vii) výdavkov na telekomunikácie;
 - viii) výdavkov na poštovné a prenos údajov;
 - ix) výdavkov na externé konzultácie;
 - x) odpisovania a amortizácie hmotného a nehmotného majetku;
 - xi) zníženia hodnoty a vyradenia stálych aktív;

- b) ročné hrubé prevádzkové výdavky centrálného depozitára sa určujú v súlade s jedným z tohto:
- i) medzinárodnými štandardmi finančného výkazníctva (IFRS) prijatými podľa nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1606/2002 ⁽¹⁾;
 - ii) smernicami Rady 78/660/EHS ⁽²⁾, 83/349/EHS ⁽³⁾ a 86/635/EHS;
 - iii) všeobecne uznávanými účtovnými zásadami tretej krajiny, ktoré boli určené ako rovnocenné s IFRS v súlade s nariadením Komisie (ES) č. 1569/2007 ⁽⁴⁾, alebo účtovnými štandardmi tretej krajiny, použitie ktorých je povolené v súlade s článkom 4 uvedeného nariadenia;
- c) centrálny depozitár môže od ročných hrubých prevádzkových výdavkov odpočítať odpisovanie a amortizáciu hmotného a nehmotného majetku;
- d) centrálny depozitár používa najnovšie auditované informácie zo svojej ročnej účtovnej závierky;
- e) centrálny depozitár, ktorý vykonáva svoju obchodnú činnosť menej ako jeden rok od dátumu, kedy začal svoje činnosti, uplatňuje hrubé prevádzkové výdavky predpokladané vo svojom obchodnom pláne.

Článok 7

Kapitálové požiadavky na likvidáciu alebo reštrukturalizáciu činností

Centrálny depozitár vypočítava svoje kapitálové požiadavky na likvidáciu alebo reštrukturalizáciu činností uplatnením nasledujúcich krokov v danom poradí:

- a) odhadne časové obdobie potrebné na likvidáciu alebo reštrukturalizáciu činností pre všetky stresové scenáre uvedené v prílohe, a to v súlade s plánom uvedeným v článku 47 ods. 2 nariadenia (EÚ) č. 909/2014;
- b) vydolí ročné hrubé prevádzkové výdavky centrálného depozitára, určené v súlade s článkom 6 ods. 3, dvanástimi („mesačné hrubé prevádzkové výdavky“);
- c) vynásobí mesačné hrubé prevádzkové výdavky uvedené v písmene b) dlhším z týchto časových období:
 - i) časové obdobie uvedené v písmene a);
 - ii) šesť mesiacov.

HLAVA II

KAPITÁLOVÁ POŽIADAVKA NA CENTRÁLNE DEPOZITÁRE, KTORÝM BOLO UDELENÉ POVOLENIE NA POSKYTOVANIE VEĽAJŠÍCH SLUŽIEB BANKOVÉHO TYPU, A NA URČENÉ ÚVEROVÉ INŠTITÚCIE, AKO JE UVEDENÉ V ČLÁNKU 54 NARIADENIA (EÚ) Č. 909/2014

Článok 8

Kapitálová požiadavka vyplývajúca z poskytovania vnútrodeného úveru

1. Na účely výpočtu dodatočnej kapitálovej požiadavky vyplývajúcej z poskytovania vnútrodeného úveru, ako je stanovené v článku 54 ods. 3 písm. d) nariadenia (EÚ) č. 909/2014 a v článku 54 ods. 4 písm. e) uvedeného nariadenia, musí poskytovateľ bankových služieb centrálného depozitára vykonať nasledujúce kroky v danom poradí:

- a) vypočítať priemer piatich najvyšších vnútrodených expozícií voči úverovým rizikám za posledný kalendárny rok („vrcholové expozície“) vyplývajúcich z poskytovania služieb stanovených v oddiele C prílohy k nariadeniu (EÚ) č. 909/2014;

⁽¹⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1606/2002 z 19. júla 2002 o uplatňovaní medzinárodných účtovných noriem (Ú. v. ES L 243, 11.9.2002, s. 1).

⁽²⁾ Štvrtá smernica Rady 78/660/EHS z 25. júla 1978 o ročnej účtovnej závierke niektorých typov spoločností, vychádzajúca z článku 54 ods. 3 písm. g) zmluvy (Ú. v. ES L 222, 14.8.1978, s. 11).

⁽³⁾ Siedma smernica Rady 83/349/EHS z 13. júna 1983 o konsolidovaných účtovných závierkach, vychádzajúca z článku 54 ods. 3 písm. g) zmluvy (Ú. v. ES L 193, 18.7.1983, s. 1).

⁽⁴⁾ Nariadenie Komisie (ES) č. 1569/2007 z 21. decembra 2007, ktorým sa ustanovuje mechanizmus určovania rovnocennosti účtovných štandardov uplatňovaných emitentmi cenných papierov tretích krajín podľa smerníc Európskeho parlamentu a Rady 2003/71/ES a 2004/109/ES (Ú. v. EÚ L 340, 22.12.2007, s. 66).

- b) uplatniť zrážku z hodnoty celej zábezpeky zhromaždenej vo vzťahu k vrcholovým expozíciám a predpokladať, že po uplatnení zrážok z hodnoty (haircut) v súlade s článkami 222 až 227 nariadenia (EÚ) č. 575/2013 zábezpeka stratí 5 % svojej trhovej hodnoty;
- c) vypočítať priemer požiadaviek na vlastné zdroje vo vzťahu k vrcholovým expozíciám vypočítaných v súlade s odsekom 2, pričom tieto expozície považuje za expozície na konci dňa („kapitálová požiadavka“).
2. Pre výpočet kapitálovej požiadavky uvedenej v odseku 1 musia inštitúcie použiť jeden z týchto prístupov:
- a) štandardizovaný prístup pre kreditné riziko podľa článkov 107 až 141 nariadenia (EÚ) č. 575/2013, ak nemajú povolenie používať prístup IRB;
- b) prístup IRB a požiadavky stanovené v článkoch 142 až 191 nariadenia (EÚ) č. 575/2013, ak majú povolenie používať prístup IRB.
3. Ak inštitúcie uplatňujú pre kreditné riziko štandardizovaný prístup v súlade s odsekom 2 písm. a), suma každej z piatich vrcholových expozícií uvedených v odseku 1 písm. a) sa na účely odseku 1 písm. b) považuje za hodnotu expozície v zmysle článku 111 nariadenia (EÚ) č. 575/2013. Uplatňujú sa aj požiadavky tretej časti hlavy II kapitoly 4 nariadenia (EÚ) č. 575/2013, ktoré sa týkajú článku 111 uvedeného nariadenia.
4. Ak inštitúcie uplatňujú pre kreditné riziko IRB prístup v súlade s odsekom 2 písm. b), nesplatená suma každej z piatich vrcholových expozícií uvedených v odseku 1 písm. a) sa na účely odseku 1 písm. b) považuje za hodnotu expozície v zmysle článku 166 nariadenia (EÚ) č. 575/2013. Uplatňujú sa aj požiadavky tretej časti hlavy II kapitoly 4 nariadenia (EÚ) č. 575/2013, ktoré sa týkajú článku 166 uvedeného nariadenia.
5. Kapitálové požiadavky tohto článku sa uplatňujú dvanásť mesiacov po udelení povolenia na poskytovanie vedľajších služieb bankového typu podľa článku 55 nariadenia (EÚ) č. 909/2014.

HLAVA III

PRUDENCIÁLNE POŽIADAVKY UPLATNITEĽNÉ NA ÚVEROVÉ INŠTITÚCIE ALEBO CENTRÁLNE DEPOZITÁRE, KTORÝM BOLO UDELENÉ POVOLENIE NA POSKYTOVANIE VEDĽAJŠÍCH SLUŽIEB BANKOVÉHO TYPU, AKO JE UVEDENÉ V ČLÁNKU 59 NARIADENIA (EÚ) Č. 909/2014

KAPITOLA I

ZÁBEZPEKA A INÉ ROVNOCENNÉ FINANČNÉ ZDROJE PRE ÚVEROVÉ RIZIKO A RIZIKO LIKVIDITY

Článok 9

Všeobecné pravidlá pre zábezpeku a iné rovnocenné finančné zdroje

1. Poskytovateľ bankových služieb centrálného depozitára musí spĺňať tieto podmienky, pokiaľ ide o zábezpeku:
- a) jednoznačne odlišuje zábezpeku od iných cenných papierov vypožičiavajúceho účastníka;
- b) prijíma zábezpeku, ktorá spĺňa podmienky článku 10, alebo iné druhy zábezpeky, ktoré spĺňajú požiadavky článku 11, a to podľa tejto hierarchie:
- i) najskôr sa prijímajú ako zábezpeka všetky cenné papiere na účte vypožičiavajúceho účastníka, ktoré spĺňajú požiadavky stanovené v článku 10, a iba tie;
- ii) potom sa prijímajú ako zábezpeka všetky cenné papiere na účte vypožičiavajúceho účastníka, ktoré spĺňajú požiadavky stanovené v článku 11 ods. 1, a iba tie;

- iii) nakoniec sa prijímajú ako zábezpeka všetky cenné papiere na účte vypožičiavajúceho účastníka, ktoré spĺňajú požiadavky stanovené v článku 11 ods. 2, v rámci limitov dostupných kvalifikovaných likvidných zdrojov uvedených v článku 34 s cieľom splniť minimálnu požiadavku na likvidné zdroje uvedenú v článku 35 ods. 3;
 - c) aspoň raz denne monitoruje úverovú kvalitu, trhovú likviditu a cenovú volatilitu všetkých cenných papierov prijatých ako zábezpeka a oceňuje ich v súlade s článkom 12;
 - d) musí stanoviť metodiky týkajúce sa zrážky z hodnoty zábezpeky v súlade s článkom 13;
 - e) musí zabezpečiť, aby zábezpeka zostala dostatočne diverzifikovaná, aby sa mohla speňažiť v rámci časového obdobia uvedeného v článkoch 10 a 11 bez významného trhového vplyvu, v súlade s článkom 14.
2. Zábezpeku poskytujú protistrany na základe záložnej dohody o finančnej záruke, ako je vymedzená v článku 2 ods. 1 písm. c) smernice Európskeho parlamentu a Rady 2002/47/ES ⁽¹⁾, alebo na základe dohody o finančnej záruke s prevodom vlastníckeho práva, ako je vymedzená v článku 2 ods. 1 písm. b) uvedenej smernice.
3. Pokiaľ ide o iné rovnocenné finančné zdroje, poskytovateľ bankových služieb centrálného depozitára musí spĺňať podmienky stanovené v článkoch 15 a 16.

Článok 10

Zábezpeka na účely článku 59 ods. 3 písm. d) a článku 59 ods. 4 písm. d) nariadenia (EÚ) č. 909/2014

1. Aby sa zábezpeka považovala za zábezpeku najvyššej kvality na účely článku 59 ods. 3 písm. d) a článku 59 ods. 4 písm. d) nariadenia (EÚ) č. 909/2014, musí pozostávať z dlhových nástrojov, ktoré spĺňajú všetky tieto podmienky:
- a) vydáva ich alebo výslovne za ne ručí jeden z týchto subjektov:
 - i) vláda;
 - ii) centrálna banka;
 - iii) jedna z multilaterálnych rozvojových bánk uvedených v článku 117 nariadenia (EÚ) č. 575/2013;
 - iv) Európsky nástroj finančnej stability alebo Európsky mechanizmus pre stabilitu;
 - b) centrálny depozitár vie preukázať, že predstavujú nízke úverové a trhové riziko, a to na základe vlastného interného posúdenia s použitím definovanej a objektívnej metodiky, ktorá sa nespolieha výlučne na externé stanoviská a zohľadňuje riziko konkrétnej krajiny, v ktorej je emitent usadený;
 - c) sú denominované v mene, ktorej riziká je poskytovateľ bankových služieb centrálného depozitára schopný riadiť;
 - d) sú voľne prevoditeľné bez akéhokoľvek právneho obmedzenia alebo nárokov tretej strany, ktoré ovplyvňujú ich speňaženie;
 - e) spĺňajú jednu z týchto požiadaviek:
 - i) majú aktívny trh priameho predaja alebo repo trh s rôznorodou skupinou kupujúcich a predávajúcich, a to aj v stresových podmienkach, a ku ktorým má poskytovateľ bankových služieb centrálného depozitára spoľahlivý prístup;
 - ii) poskytovateľ bankových služieb centrálného depozitára ich môže speňažiť prostredníctvom vopred dohodnutého a vysoko spoľahlivého mechanizmu financovania, ako je uvedené v článku 59 ods. 4 písm. e) nariadenia (EÚ) č. 909/2014 a bližšie určené v článku 38 tohto nariadenia;

⁽¹⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2002/47/ES zo 6. júna 2002 o dohodách o finančných zárukách (Ú. v. ES L 168, 27.6.2002, s. 43).

- f) spoľahlivé cenové údaje o takýchto dlhových nástrojoch sa uverejňujú aspoň denne;
- g) sú okamžite dostupné a prevoditeľné na peňažné prostriedky v ten istý deň.
2. Aby sa na účely článku 59 ods. 3 písm. d) a článku 59 ods. 4 písm. d) nariadenia (EÚ) č. 909/2014 zábezpeka považovala za zábezpeku nižšej kvality než je kvalita uvedená v odseku 1, musí pozostávať z prevoditeľných cenných papierov a nástrojov peňažného trhu, ktoré spĺňajú všetky tieto podmienky:
- a) finančné nástroje vydal emitent, ktorý má na základe primeraného interného posúdenia vykonaného poskytovateľom bankových služieb centrálnemu depozitára s použitím definovanej a objektívnej metodiky, ktorá sa nespolieha výlučne na externé stanoviská a zohľadňuje riziko vyplývajúce z usadenia emitenta v konkrétnej krajine, nízke úverové riziko;
- b) finančné nástroje majú na základe primeraného interného posúdenia vykonaného poskytovateľom bankových služieb centrálnemu depozitára s použitím definovanej a objektívnej metodiky, ktorá sa nespolieha výlučne na externé stanoviská, nízke trhové riziko;
- c) sú denominované v mene, ktorej riziká je poskytovateľ bankových služieb centrálnemu depozitára schopný riadiť;
- d) sú voľne prevoditeľné a bez akéhokoľvek právneho obmedzenia alebo nárokov tretej strany, ktoré ovplyvňujú ich speňaženie;
- e) spĺňajú jednu z týchto požiadaviek:
- i) majú aktívny trh priameho predaja alebo repo trh s rôznorodou skupinou kupujúcich a predávajúcich, ku ktorým je poskytovateľ bankových služieb centrálnemu depozitára schopný preukázať spoľahlivý prístup, a to aj v stresových podmienkach;
- ii) poskytovateľ bankových služieb centrálnemu depozitára ich môže speňažiť prostredníctvom vopred dohodnutého a vysoko spoľahlivého mechanizmu financovania, ako je uvedené v článku 59 ods. 4 písm. e) nariadenia (EÚ) č. 909/2014 a bližšie určené v článku 38 tohto nariadenia;
- f) dajú sa speňažiť v ten istý deň;
- g) cenové údaje o týchto nástrojoch sú verejne dostupné takmer v reálnom čase;
- h) nevydal ich žiadny z týchto subjektov:
- i) účastník poskytujúci zábezpeku alebo subjekt, ktorý je súčasťou rovnakej skupiny ako účastník, s výnimkou v prípade krytého dlhopisu a len vtedy, ak sú aktíva zabezpečujúce daný dlhopis náležite oddelené na základe spoľahlivého právneho rámca a spĺňajú požiadavky stanovené v tomto článku;
- ii) poskytovateľ bankových služieb centrálnemu depozitára alebo subjekt, ktorý je súčasťou rovnakej skupiny ako poskytovateľ bankových služieb centrálnemu depozitára;
- iii) subjekt, ktorého činnosť zahŕňa poskytovanie služieb, ktoré sú kľúčové pre fungovanie poskytovateľa bankových služieb centrálnemu depozitára, s výnimkou prípadu, keď týmto subjektom je centrálna banka v Únii alebo centrálna banka vydávajúca menu, v ktorej má poskytovateľ bankových služieb centrálnemu depozitára expozície;
- i) ani inak nepodliehajú významnému riziku nesprávnej voľby v zmysle článku 291 nariadenia (EÚ) č. 575/2013.

Článok 11

Iná zábezpeka

1. Iné druhy zábezpeky, ktoré používa poskytovateľ bankových služieb centrálnemu depozitára, musia pozostávať z finančných nástrojov, ktoré spĺňajú všetky tieto podmienky:
- a) sú voľne prevoditeľné bez akéhokoľvek právneho obmedzenia alebo nárokov tretej strany, ktoré ovplyvňujú ich speňaženie;
- b) sú prípustné u centrálnej banky v Únii, ak má poskytovateľ bankových služieb centrálnemu depozitára v danej centrálnej banke prístup k pravidelnému, nie príležitostnému úveru („bežný úver“);

- c) sú denominované v mene, ktorej riziko je poskytovateľ bankových služieb centrálného depozitára schopný riadiť;
- d) poskytovateľ bankových služieb centrálného depozitára má vopred dohodnutý mechanizmus financovania s niektorou z druhu spoľahlivej finančnej inštitúcie uvedenej v článku 59 ods. 4 písm. e) nariadenia (EÚ) č. 909/2014 a bližšie určenej v článku 38 tohto nariadenia, ktorá zabezpečuje prevod týchto nástrojov na peňažné prostriedky v ten istý deň.

2. Na účely článku 59 ods. 3 písm. c) nariadenia (EÚ) č. 909/2014 sú iným druhom zábezpeky, ktorú používa poskytovateľ bankových služieb centrálného depozitára, finančné nástroje, ktoré spĺňajú tieto podmienky:

- a) sú voľne prevoditeľné bez akéhokoľvek právneho obmedzenia alebo nárokov tretej strany, ktoré ovplyvňujú ich speňaženie;
- b) sú denominované v mene, ktorej riziko je poskytovateľ bankových služieb centrálného depozitára schopný riadiť;
- c) poskytovateľ bankových služieb centrálného depozitára má oba tieto prvky:
 - i) vopred dohodnutý mechanizmus financovania v súlade s článkom 59 ods. 4 písm. e) nariadenia (EÚ) č. 909/2014 a bližšie určený v článku 38 tohto nariadenia, aby tieto nástroje bolo možné speňažiť do piatich pracovných dní;
 - ii) kvalifikované likvidné zdroje v súlade s článkom 34 v dostatočnom objeme, aby bolo zabezpečené, že pokrývajú časový odstup pre speňaženie takejto zábezpeky v prípade zlyhania účastníka.

Článok 12

Oceňovanie zábezpeky

1. Poskytovateľ bankových služieb centrálného depozitára musí mať stanovené zásady a postupy oceňovania zábezpeky, ktoré zabezpečia, že:

- a) finančné nástroje uvedené v článku 10 sú aspoň denne oceňované podľa trhovej hodnoty;
- b) finančné nástroje uvedené v článku 11 ods. 1 sú oceňované aspoň denne, a ak takéto denné oceňovanie nie je možné, sú oceňované na základe modelu;
- c) finančné nástroje uvedené v článku 11 ods. 2 sú oceňované aspoň denne, a ak takéto denné oceňovanie nie je možné, sú oceňované na základe modelu.

2. Metodiky oceňovania na základe modelu uvedené v odseku 1 písm. b) a c) sa musia plne zdokumentovať.

3. Poskytovateľ bankových služieb centrálného depozitára musí preskúmať primeranosť svojich zásad a postupov oceňovania vo všetkých týchto prípadoch:

- a) pravidelne, teda aspoň raz ročne;
- b) ak zásady a postupy oceňovania ovplyvní významná zmena.

Článok 13

Zrážky

1. Poskytovateľ bankových služieb centrálného depozitára stanoví úroveň zrážok takto:

- a) ak je zábezpeka prípustná u centrálnej banky, v ktorej má poskytovateľ bankových služieb centrálného depozitára prístup k bežnému úveru, za spodnú hranicu minimálnej zrážky možno považovať zrážky uplatňované centrálnou bankou na daný druh zábezpeky;

- b) ak zábezpeka nie je prípustná u centrálnej banky, v ktorej má poskytovateľ bankových služieb centrálnemu deponitára prístup k bežnému úveru, za spodnú hranicu minimálnej zrážky sa považujú zrážky uplatňované centrálnou bankou vydávajúcou menu, v ktorej je finančný nástroj denominovaný.
2. Poskytovateľ bankových služieb centrálnemu deponitára musí zabezpečiť, aby jeho zásady a postupy určenia zrážok zohľadnili možnosť, že v stresových trhových podmienkach môže byť potrebné zábezpeku speňažiť, a čas potrebný na jej speňaženie.
3. Zrážky sa určujú s prihliadnutím na relevantné kritériá, ktoré zahŕňajú všetko z tohto:
- a) druh aktíva;
 - b) úroveň úverového rizika spojeného s finančným nástrojom;
 - c) krajina emisie aktíva;
 - d) splatnosť aktíva;
 - e) historická a hypotetická budúca cenová volatilita aktíva v stresových trhových podmienkach;
 - f) likvidita podkladového trhu vrátane rozpätí medzi nákupnou a predajnou cenou;
 - g) devízové riziko, ak existuje;
 - h) riziko nesprávnej voľby v zmysle článku 291 nariadenia (EÚ) č. 575/2013, ak existuje.
4. Kritériá uvedené v odseku 3 písm. b) sa určujú prostredníctvom interného posúdenia vykonaného poskytovateľom bankových služieb centrálnemu deponitára na základe definovanej a objektívnej metodiky, ktorá sa nespolieha výlučne na externé stanoviská.
5. Cenným papierom, ktoré poskytol subjekt patriaci do rovnakej skupiny ako dlžník, sa neprideluje žiadna hodnota zábezpeky.
6. Poskytovateľ bankových služieb centrálnemu deponitára musí zabezpečiť, aby sa zrážky vypočítavali konzervatívnym spôsobom s cieľom čo najviac obmedziť procyclickosť.
7. Poskytovateľ bankových služieb centrálnemu deponitára musí zabezpečiť, aby jeho zásady a postupy týkajúce sa zrážok validovalo aspoň raz ročne nezávislé oddelenie poskytovateľa bankových služieb centrálnemu deponitára a aby sa uplatnené zrážky porovnali s centrálnou bankou vydávajúcou príslušnú menu, a v prípade, keď referenčná hodnota centrálnej banky nie je k dispozícii, s inými relevantnými zdrojmi.
8. Uplatnené zrážky poskytovateľ bankových služieb centrálnemu deponitára preskúmvava aspoň denne.

Článok 14

Limity koncentrácie zábezpeky

1. Poskytovateľ bankových služieb centrálnemu deponitára musí mať zavedené zásady a postupy týkajúce sa limitov koncentrácie zábezpeky, ktoré zahŕňajú:
- a) zásady a postupy, ktoré sa uplatňujú, ak dôjde k výskytu porušenia limitov koncentrácie;
 - b) opatrenia na zmiernenie rizika, ktoré sa uplatnia, ak dôjde k prekročeniu limitov koncentrácie definovaných v zásadách;
 - c) načasovanie očakávaného vykonávania opatrení podľa písmena b).

2. Limity koncentrácie v rámci celkovej výšky zhromaždenej zábezpeky („portfólio zábezpeky“) sa stanovujú s prihliadnutím na všetky tieto kritériá:

- a) individuálni emitenti so zreteľom na štruktúru skupiny;
- b) krajina emitenta;
- c) druh emitenta;
- d) druh aktíva;
- e) mena vyrovnania;
- f) zábezpeka s úverovým rizikom, rizikom likvidity a trhovým rizikom nad minimálnymi úrovňami;
- g) prípustnosť zábezpeky, aby mal poskytovateľ bankových služieb centrálnemu depozitára prístup k bežnému úveru v centrálnej emisnej banke;
- h) každý vypožičiavajúci účastník;
- i) všetci vypožičiavajúci účastníci;
- j) finančné nástroje vydané emitentmi rovnakého druhu z hľadiska hospodárskeho odvetvia, činnosti, geografického regiónu;
- k) úroveň úverového rizika finančného nástroja alebo emitenta určená prostredníctvom interného posúdenia vykonaného poskytovateľom bankových služieb centrálnemu depozitára na základe definovanej a objektívnej metodiky, ktorá sa nespolieha výlučne na externé stanoviská a zohľadňuje riziko vyplývajúce z usadenia emitenta v konkrétnej krajine;
- l) likvidita a cenová volatilita finančných nástrojov.

3. Poskytovateľ bankových služieb centrálnemu depozitára musí zabezpečiť, aby maximálne 10 % jeho vnútrodenných expozícií voči úverovému riziku bolo zaručených niektorým z týchto subjektov:

- a) jediná úverová inštitúcia;
- b) finančná inštitúcia z tretej krajiny, ktorá podlieha prudenciálnym pravidlám, ktoré sú aspoň tak prísne ako pravidlá stanovené v smernici 2013/36/EÚ a v nariadení (EÚ) č. 575/2013, a to v súlade s článkom 114 ods. 7 uvedeného nariadenia;
- c) komerčný subjekt, ktorý je súčasťou rovnakej skupiny ako inštitúcia uvedená v písmene a) alebo b).

4. Pri výpočte limitov koncentrácie zábezpeky uvedených v odseku 2 poskytovateľ bankových služieb centrálnemu depozitára agreguje svoju celkovú expozíciu voči jedinej protistrane vyplývajúcu z výšky kumulovaných úverových liniek, vkladových účtov, bežných účtov, nástrojov peňažného trhu a reverzných repo nástrojov, ktoré využíva poskytovateľ bankových služieb centrálnemu depozitára.

5. Pri určovaní limitu koncentrácie zábezpeky pre expozíciu poskytovateľa bankových služieb centrálnemu depozitára voči jednotlivému emitentovi poskytovateľ bankových služieb centrálnemu depozitára agreguje svoju expozíciu voči všetkým finančným nástrojom vydaným emitentom alebo subjektom skupiny, výslovne zaručeným emitentom alebo subjektom skupiny, a považuje ju za jediné riziko.

6. Poskytovateľ bankových služieb centrálnemu depozitára musí zabezpečiť, aby boli jeho zásady a postupy týkajúce sa limitu koncentrácie zábezpeky vždy primerané. Svoje limity koncentrácie zábezpeky preskúma aspoň raz ročne a vždy vtedy, keď nastane významná zmena, ktorá ovplyvní expozíciu poskytovateľa bankových služieb centrálnemu depozitára voči riziku.

7. Poskytovateľ bankových služieb centrálnemu depozitára musí informovať vypožičiavajúcich účastníkov o platných limitoch koncentrácie zábezpeky a o každej zmene týchto limitov podľa odseku 6.

Článok 15

Iné rovnocenné finančné zdroje

1. Iné rovnocenné finančné zdroje pozostávajú iba z finančných zdrojov alebo kreditných zabezpečení uvedených v odsekoch 2 až 4 a v článku 16.
2. Iné rovnocenné finančné zdroje môžu zahŕňať záruky obchodnej banky poskytnuté spoľahlivou finančnou inštitúciou, ktorá spĺňa požiadavky stanovené v článku 38 ods. 1, alebo syndikátom takýchto finančných inštitúcií, ktoré spĺňajú všetky tieto podmienky:
 - a) vydal ich emitent, ktorý má na základe primeraného interného posúdenia vykonaného poskytovateľom bankových služieb centrálného depozitára s použitím definovanej a objektívnej metodiky, ktorá sa nespolieha výlučne na externé stanoviská a zohľadňuje riziko vyplývajúce z usadenia emitenta v konkrétnej krajine, nízke úverové riziko;
 - b) sú denominované v mene, ktorej riziko je poskytovateľ bankových služieb centrálného depozitára schopný primerane riadiť;
 - c) sú neodvolateľné, bezpodmienečné a neexistuje žiadna právna ani zmluvná výnimka alebo opcia, ktorá by emitentovi umožnila namietať platbu záruky;
 - d) môžu byť splatné na požiadanie v rámci jedného pracovného dňa, počas obdobia speňažovania portfólia zlyhávajúceho vypožičiavajúceho účastníka, bez akéhokoľvek regulačného, právneho alebo prevádzkového obmedzenia;
 - e) nevydal ich subjekt, ktorý je súčasťou rovnakej skupiny ako vypožičiavajúci účastník krytý zárukou, ani subjekt, ktorého obchodná činnosť zahŕňa poskytovanie služieb kľúčových pre fungovanie poskytovateľa bankových služieb centrálného depozitára, s výnimkou prípadu, keď uvedeným subjektom je centrálna banka Európskeho hospodárskeho priestoru alebo centrálna banka vydávajúca menu, v ktorej má poskytovateľ bankových služieb centrálného depozitára expozície;
 - f) nepodliehajú významnému riziku nesprávnej voľby v zmysle článku 291 nariadenia (EÚ) č. 575/2013;
 - g) sú úplne zaistené zábezpekou, ktorá spĺňa tieto podmienky:
 - i) nepodlieha riziku nesprávnej voľby v zmysle článku 291 nariadenia (EÚ) č. 575/2013 na základe korelácie s kreditnou pozíciou ručiteľa alebo vypožičiavajúceho účastníka, ak riziko nesprávnej voľby nebolo primerane zmiernené zrážkou uplatnenou na zábezpeku;
 - ii) poskytovateľ bankových služieb centrálného depozitára má k zábezpeke okamžitý prístup a je odolný voči konkurzu v prípade súčasného zlyhania vypožičiavajúceho účastníka a ručiteľa;
 - iii) vhodnosť ručiteľa potvrdil riadiaci orgán poskytovateľa bankových služieb centrálného depozitára po úplnom preskúmaní emitenta a právneho, zmluvného a prevádzkového rámca záruky s cieľom získať vysokú úroveň ubezpečenia o účinnosti záruky a bola oznámená dotknutému príslušnému orgánu v súlade s článkom 60 ods. 1 nariadenia (EÚ) č. 909/2014.
3. Iné rovnocenné finančné zdroje môžu zahŕňať bankové záruky vydané centrálnou bankou, ktoré spĺňajú všetky tieto podmienky:
 - a) vydala ich centrálna banka v Únii alebo centrálna banka vydávajúca menu, v ktorej má poskytovateľ bankových služieb centrálného depozitára expozície;
 - b) sú denominované v mene, ktorej riziko je poskytovateľ bankových služieb centrálného depozitára schopný primerane riadiť;
 - c) sú neodvolateľné, bezpodmienečné a emitujúca centrálna banka sa nemôže spoliehať na žiadnu právnu alebo zmluvnú výnimku alebo opciu, ktorá by emitentovi umožnila namietať platbu záruky;
 - d) sú splatné v rámci jedného pracovného dňa.

4. Iné rovnocenné finančné zdroje môžu zahŕňať kapitál po odpočítaní kapitálových požiadaviek podľa článkov 1 až 8, ale iba na účely krytia expozícií voči centrálnym bankám, multilaterálnym rozvojovým bankám a medzinárodným organizáciám, ktoré nie sú oslobodené v súlade s článkom 23 ods. 2

Článok 16

Iné rovnocenné finančné zdroje pre expozície v interoperabilných prepojeniach

Iné rovnocenné finančné zdroje môžu zahŕňať bankové záruky a akreditívy, používané na zabezpečenie expozícií voči úverovým rizikám vytvorených medzi centrálnymi depozitármi, ktoré vytvárajú interoperabilné prepojenia, ktoré spĺňajú všetky tieto podmienky:

- a) kryjú iba expozície voči úverovým rizikám medzi dvomi prepojenými centrálnymi depozitármi;
- b) boli vydané konzorciom spoľahlivých finančných inštitúcií spĺňajúcich požiadavky stanovené v článku 38 ods. 1, v ktorom každá z týchto finančných inštitúcií je povinná uhradiť časť celkovej sumy, ktorá bola zmluvne dohodnutá;
- c) sú denominované v mene, ktorej riziko je poskytovateľ bankových služieb centrálného depozitára schopný primerane riadiť;
- d) sú neodvolateľné, bezpodmienečné a emitujúca inštitúcia sa nemôže spoliehať na žiadnu právnu alebo zmluvnú výnimku alebo opciu, ktorá by emitentovi umožnila namietat' platbu akreditívu;
- e) môžu byť splatné na požiadanie bez akéhokoľvek regulačného, právneho alebo prevádzkového obmedzenia;
- f) neemituje ich:
 - i) subjekt, ktorý je súčasťou rovnakej skupiny ako vypožičiavajúci centrálny depozitár alebo centrálny depozitár s expozíciou krytou bankovou zárukou a akreditívom;
 - ii) subjekt, ktorého obchodná činnosť zahŕňa poskytovanie služieb kľúčových pre fungovanie poskytovateľa bankových služieb centrálného depozitára;
- g) nepodliehajú významnému riziku nesprávnej voľby v zmysle článku 291 nariadenia (EÚ) č. 575/2013;
- h) poskytovateľ bankových služieb centrálného depozitára pravidelne monitoruje úverovú bonitu emitujúcich finančných inštitúcií nezávislým posudzovaním úverovej bonity týchto inštitúcií a pridelovaním a pravidelným preskúmaním interných úverových ratingov vo vzťahu k jednotlivým finančným inštitúciám;
- i) môžu byť splatné počas obdobia speňažiteľnosti do troch pracovných dní od okamihu, keď zlyhávajúci poskytovateľ bankových služieb centrálného depozitára nesplní svoje platobné záväzky v čase splatnosti;
- j) kvalifikované likvidné zdroje uvedené v článku 34 sú dostupné v dostatočnom objeme, ktorý pokrýva časový odstup do okamihu, keď musia byť banková záruka a akreditív splatné v prípade zlyhania jedného z prepojených centrálnych depozitárov;
- k) riziko, že banková záruka a akreditív nebudú konzorciom splatené v plnom objeme, je zmiernené:
 - i) zavedením vhodných limitov koncentrácie, ktoré zabezpečujú, že žiadna finančná inštitúcia vrátane svojej materskej spoločnosti a dcérskych spoločností sa nepodieľa na zárukách konzorcia sumou presahujúcou 10 % celkovej výšky akreditívu;
 - ii) obmedzením expozície voči úverovým rizikám, ktorá je krytá pomocou bankovej záruky a akreditívu, na celkovú výšku bankovej záruky mínus nižšia z týchto hodnôt: 10 % celkovej sumy alebo suma, za ktorú ručia dve úverové inštitúcie s najväčším podielom na celkovej sume;
 - iii) zavedením ďalších opatrení na zmiernenie rizika, ako sú mechanizmy vzájomného znášania strát, ktoré sú účinné a majú jednoznačne definované pravidlá a postupy;
- l) mechanizmy sa pravidelne testujú a preskúmajú podľa článku 41 ods. 3 nariadenia (EÚ) č. 909/2014.

KAPITOLA II

PRUDENCIÁLNY RÁMEC PRE ÚVEROVÉ RIZIKO A RIZIKO LIKVIDITY

Článok 17

Všeobecné ustanovenia

1. Na účely prudenciálnych požiadaviek týkajúcich sa úverového rizika vyplývajúceho z poskytovania vedľajších služieb bankového typu zo strany poskytovateľa bankových služieb centrálného depozitára vo vzťahu ku každému systému vyrovnania transakcií s cennými papiermi, ako je uvedené v článku 59 ods. 3 a 5 nariadenia (EÚ) č. 909/2014, poskytovateľ bankových služieb centrálného depozitára musí spĺňať všetky požiadavky stanovené v tejto kapitole týkajúce sa monitorovania, merania, riadenia, podávania správ a zverejňovania v súvislosti s úverovým rizikom, pokiaľ ide o:

- a) vnútrodenné úverové riziko a jednodňové úverové riziko;
- b) príslušnú záruku a iné rovnocenné finančné zdroje používané v súvislosti s rizikami uvedenými v písmene a);
- c) prípadné reziduálne expozície voči úverovým rizikám;
- d) postupy úhrady a sankčné sadzby.

2. Na účely prudenciálnych požiadaviek týkajúcich sa rizika likvidity vyplývajúceho z poskytovania vedľajších služieb bankového typu zo strany poskytovateľa bankových služieb centrálného depozitára vo vzťahu ku každému systému vyrovnania transakcií s cennými papiermi, ako je uvedené v článku 59 ods. 4 nariadenia (EÚ) č. 909/2014, poskytovateľ bankových služieb centrálného depozitára musí spĺňať všetky tieto požiadavky:

- a) požiadavky oddielu 2 týkajúce sa monitorovania, merania, riadenia, podávania správ a zverejňovania v súvislosti s rizikami likvidity;
- b) požiadavky nariadenia (EÚ) č. 575/2013 týkajúce sa monitorovania, merania, riadenia, podávania správ a zverejňovania v súvislosti s inými rizikami likvidity, na ktoré sa vzťahuje písmeno a).

ODDIEL 1

Úverové riziko

Článok 18

Rámec pre riadenie úverového rizika

1. Na účely článku 17 ods. 1 písm. a) musí poskytovateľ bankových služieb centrálného depozitára navrhnúť a zaviesť zásady a postupy, ktoré spĺňajú tieto požiadavky:

- a) meranie vnútrodenného a jednodňového úverového rizika v súlade s pododdielom 1;
- b) monitorovanie vnútrodenného a jednodňového úverového rizika v súlade s pododdielom 2;
- c) riadenie vnútrodenného a jednodňového úverového rizika v súlade s pododdielom 3;
- d) meranie, monitorovanie a riadenie zábezpeky a iných rovnocenných finančných zdrojov, ako je uvedené v článku 59 ods. 3 písm. c) a d) nariadenia (EÚ) č. 909/2014, v súlade s kapitolou I tohto nariadenia;
- e) analýzy a plány, ako riešiť akékoľvek potenciálne reziduálne expozície voči úverovým rizikám, v súlade s pododdielom 4;
- f) riadenie jeho postupov úhrady a sankčných sadziieb v súlade s pododdielom 5;
- g) podávanie správ o jeho úverových rizikách v súlade s pododdielom 6;
- h) zverejňovanie jeho úverového rizika v súlade s pododdielom 7.

2. Poskytovateľ bankových služieb centrálného depozitára musí preskúmať zásady a postupy uvedené v odseku 1 aspoň raz ročne.
3. Poskytovateľ bankových služieb centrálného depozitára musí preskúmať uvedené zásady a postupy aj vtedy, keď sa vyskytne niektorá z nasledujúcich situácií a ak niektorá zo zmien uvedených v písmenách a) alebo b) ovplyvní expozíciu poskytovateľa bankových služieb centrálného depozitára voči riziku:
 - a) zásady a postupy podliehajú významnej zmene;
 - b) ak poskytovateľ bankových služieb centrálného depozitára dobrovoľne vykoná zmenu po posúdení uvedenom v článku 19.
4. Zásady a postupy uvedené v odseku 1 zahŕňajú prípravu a aktualizáciu správy týkajúcej sa úverových rizík. Uvedená správa obsahuje:
 - a) parametre uvedené v článku 19;
 - b) zrážky uplatňované v súlade s článkom 13, hlásené podľa druhu zábezpeky;
 - c) zmeny zásad alebo postupov podľa odseku 3.
5. Správu uvedenú v odseku 4 každý mesiac preskúmajú príslušné výbory zriadené riadiacim orgánom poskytovateľa bankových služieb centrálného depozitára. Ak je poskytovateľ bankových služieb centrálného depozitára úverovou inštitúciou, ktorú určil centrálny depozitár v súlade s článkom 54 ods. 2 písm. b) nariadenia (EÚ) č. 909/2014, správa uvedená v odseku 4 musí byť sprístupnená aj výboru centrálného depozitára pre riziká zriadenému podľa článku 48 delegovaného nariadenia (EÚ) 2017/392, a to s rovnakou mesačnou frekvenciou.
6. Ak poskytovateľ bankových služieb centrálného depozitára poruší jeden alebo viac limitov koncentrácie uvedených v článku 14, musí o tom okamžite podať správu svojmu príslušnému výboru zodpovednému za kontrolu rizika a v prípade, že je úverovou inštitúciou uvedenou v odseku 5 tohto článku, musí to okamžite nahlásiť výboru centrálného depozitára pre riziká.

Pododdiel 1

Meranie úverových rizík

Článok 19

Meranie vnútrodeného úverového rizika

1. Poskytovateľ bankových služieb centrálného depozitára určuje a meria vnútrodené expozície voči úverovým rizikám a predvída vrcholové vnútrodené expozície voči úverovým rizikám prostredníctvom operačných a analytických nástrojov, ktorými sa určujú a merajú vnútrodené expozície voči úverovým rizikám a ktorými sa pre každú protistranu zaznamenávajú najmä všetky tieto parametre:
 - a) vrcholové a priemerné vnútrodené expozície voči úverovým rizikám pre vedľajšie služby bankového typu uvedené v oddiele C prílohy k nariadeniu (EÚ) č. 909/2014;
 - b) vrcholové a priemerné vnútrodené expozície voči úverovým rizikám podľa vypožičiavajúceho účastníka a ďalšie členenie zábezpeky, ktorá tieto expozície voči úverovým rizikám kryje;
 - c) vrcholové a priemerné vnútrodené expozície voči úverovým rizikám voči iným protistranám, a ak sú zabezpečené zábezpekou, ďalšie členenie zábezpeky, ktorá tieto vnútrodené expozície voči úverovým rizikám kryje;
 - d) celková hodnota vnútrodených úverových liniek poskytnutých účastníkom;
 - e) ďalšie členenie expozícií voči úverovým rizikám uvedených v písmenách b) a c) sa vzťahuje na:
 - i) zábezpeku, ktorá spĺňa požiadavky článku 10;
 - ii) inú zábezpeku v súlade s článkom 11 ods. 1;

- iii) inú zábezpeku v súlade s článkom 11 ods. 2;
 - iv) iné rovnocenné finančné zdroje v súlade s článkami 15 a 16.
2. Poskytovateľ bankových služieb centrálného depozitára vykonáva meranie uvedené v odseku 1 priebežne.

Ak priebežné určovanie a meranie vnútrodenného úverového rizika nie je možné z dôvodu závislosti od dostupnosti externých údajov, poskytovateľ bankových služieb centrálného depozitára meria vnútrodenné expozície voči úverovým rizikám s najvyššou možnou frekvenciou a aspoň denne.

Článok 20

Meranie jednoduchých expozícií voči úverovým rizikám

Poskytovateľ bankových služieb centrálného depozitára meria jednoduché expozície voči úverovým rizikám pre vedľajšie služby bankového typu uvedené v oddiele C prílohy k nariadeniu (EÚ) č. 909/2014 zaznamenávaním nesplatených expozícií voči úverovým rizikám z predchádzajúceho dňa denne, a to na konci pracovného dňa.

Pododdiel 2

Monitorovanie úverových rizík

Článok 21

Monitorovanie vnútrodenných expozícií voči úverovým rizikám

Na účely monitorovania vnútrodenného úverového rizika musí poskytovateľ bankových služieb centrálného depozitára najmä:

- a) prostredníctvom automatického systému hlásenia priebežne monitorovať vnútrodenné expozície voči úverovým rizikám vyplývajúce z vedľajších služieb bankového typu uvedených v oddiele C prílohy k nariadeniu (EÚ) č. 909/2014;
- b) minimálne počas obdobia desiatich rokov uchovávať záznamy o denných vnútrodenných vrcholových a priemerných expozíciách voči úverovým rizikám vyplývajúcich z vedľajších služieb bankového typu uvedených v oddiele C prílohy k nariadeniu (EÚ) č. 909/2014;
- c) zaznamenávať vnútrodenné expozície voči úverovým rizikám pochádzajúce od každého subjektu, voči ktorému vznikajú vnútrodenné expozície voči úverovým rizikám, vrátane:
 - i) emitentov;
 - ii) účastníkov systému vyrovnania transakcií s cennými papiermi, ktorý prevádzkuje centrálny depozitár, na úrovni subjektu a skupiny;
 - iii) centrálnych depozitárov s interoperabilnými prepojeniami;
 - iv) bánk a iných finančných inštitúcií používaných na vykonávanie alebo prijímanie platieb;
- d) v plnom rozsahu opísať, ako sa v rámci riadenia úverového rizika zohľadňujú vzájomné závislosti a viacnásobné vzťahy, ktoré môže poskytovateľ bankových služieb centrálného depozitára mať s každým zo subjektov uvedených v písmene c);
- e) špecifikovať pre každú protistranu, ako poskytovateľ bankových služieb centrálného depozitára monitoruje koncentráciu svojich vnútrodenných expozícií voči úverovým rizikám vrátane svojich expozícií voči subjektom skupín, ktoré pozostávajú zo subjektov uvedených v písmene c);
- f) špecifikovať, ako poskytovateľ bankových služieb centrálného depozitára posudzuje primeranosť zrážok uplatňovaných na zhromaždenú zábezpeku;
- g) špecifikovať, ako poskytovateľ bankových služieb centrálného depozitára monitoruje krytie expozícií voči úverovým rizikám zábezpekou a krytie expozícií voči úverovým rizikám inými rovnocennými finančnými zdrojmi.

Článok 22

Monitorovanie jednodňového úverového rizika

Na účely monitorovania jednodňových expozícií voči úverovým rizikám musí poskytovateľ bankových služieb centrálného depozitára vo vzťahu k jednodňovému úveru:

- a) minimálne počas obdobia desiatich rokov uchovávať záznamy o súčte skutočných expozícií voči úverovým rizikám na konci dňa;
- b) denne zaznamenávať informácie uvedené v písmene a).

Pododdiel 3

Riadenie vnútrodných úverových rizík

Článok 23

Všeobecné požiadavky na riadenie vnútrodného úverového rizika

1. Na účely riadenia vnútrodného úverového rizika musí poskytovateľ bankových služieb centrálného depozitára:
 - a) špecifikovať, ako posudzuje koncepciu a prevádzku svojho rámca riadenia úverového rizika vo vzťahu ku všetkým činnostiam uvedeným v oddiele C prílohy k nariadeniu (EÚ) č. 909/2014;
 - b) poskytovať iba úverové linky, ktoré môže poskytovateľ bankových služieb centrálného depozitára kedykoľvek bezpodmienečne zrušiť a bez predchádzajúceho oznámenia vypožičiavajúcim účastníkom systému vyrovnania transakcií s cennými papiermi, ktorý prevádzkuje centrálny depozitár;
 - c) ak sa v interoperabilných prepojeniach použije banková záruka uvedená v článku 16, poskytovateľ bankových služieb centrálného depozitára musí posúdiť a analyzovať prepojenosť, ktorá môže vyplývať z toho, že túto bankovú záruku poskytujú rovnakí účastníci.
2. Z uplatňovania článkov 9 až 15 a článku 24 sú oslobodené tieto expozície:
 - a) expozície voči členom Európskeho systému centrálnych bánk a ostatným orgánom členských štátov vykonávajúcim podobné funkcie a voči iným verejným orgánom v Únii, ktoré sú poverené riadením verejného dlhu alebo zasahujú do riadenia verejného dlhu;
 - b) expozície voči jednej z multilaterálnych rozvojových bánk uvedených v článku 117 ods. 2 nariadenia (EÚ) č. 575/2013;
 - c) expozície voči jednej z medzinárodných organizácií uvedených v článku 118 nariadenia (EÚ) č. 575/2013;
 - d) expozície voči subjektom verejného sektora v zmysle článku 4 bodu 8 nariadenia (EÚ) č. 575/2013, ak ich vlastní ústredné vlády a majú uzatvorené výslovné dohody o zárukách ústredných vlád za ich expozície voči úverovým rizikám;
 - e) expozície voči centrálnym bankám tretích krajín, ktoré sú denominované v národnej mene danej centrálnej banky, za predpokladu, že Komisia prijala vykonávací akt v súlade s článkom 114 ods. 7 nariadenia (EÚ) č. 575/2013, v ktorom potvrdzuje, že táto tretia krajina sa považuje za krajinu uplatňujúcu také postupy/režimy dohľadu a regulácie, ktoré sú aspoň rovnocenné postupom/režimom uplatňovaným v Únii.

Článok 24

Úverové limity

Na účely riadenia vnútrodného úverového rizika a v prípade, keď sa úverové limity pre individuálneho vypožičiavajúceho účastníka stanovujú na úrovni skupiny, poskytovateľ bankových služieb centrálného depozitára musí spĺňať všetko z tohto:

- a) posúdenie úverovej bonity vypožičiavajúceho účastníka na základe metodiky, ktorá sa nespolieha výlučne na externé stanoviská;

- b) overenie súladu zábezpeky a iných rovnocenných finančných zdrojov, ktoré účastník poskytol na krytie vnútrodenných expozícií voči úverovým rizikám, s požiadavkami stanovenými v článku 9, resp. v článku 15;
- c) stanovenie úverových limitov pre vypožičiavajúceho účastníka na základe viacnásobných vzťahov, ktoré má poskytovateľ bankových služieb centrálného depozitára s vypožičiavajúcim účastníkom, vrátane prípadu, keď poskytovateľ bankových služieb centrálného depozitára poskytuje tomu istému účastníkovi viaceré vedľajšie služby bankového typu zo služieb uvedených v oddiele C prílohy k nariadeniu (EÚ) č. 909/2014;
- d) zohľadnenie úrovne kvalifikovaných likvidných zdrojov v súlade s článkom 34;
- e) preskúmanie úverových limitov pre vypožičiavajúceho účastníka s cieľom zabezpečiť oboje z tohto:
 - i) ak klesá úverová bonita vypožičiavajúceho účastníka, aby sa preskúmali alebo znížili úverové limity;
 - ii) ak klesá hodnota zábezpeky, ktorú poskytol vypožičiavajúci účastník, aby sa znížila dostupnosť úveru.
- f) preskúmanie úverových liniek, ktoré boli poskytnuté vypožičiavajúcim účastníkom, na základe ich skutočného využitia úveru, a to aspoň raz ročne;
- g) zabezpečenie, aby sa hodnota jednoduchých expozícií voči úverovým rizikám zahrnula do využitia úverového limitu poskytnutého účastníkovi;
- h) zabezpečenie, aby sa výška jednoduchého úveru, ktorý ešte nebol uhradený, zahrnula do vnútrodenných expozícií nasledujúceho dňa a bola zhora obmedzená úverovým limitom.

Pododdiel 4

Potenciálne reziduálne expozície voči úverovým rizikám

Článok 25

Potenciálne reziduálne expozície voči úverovým rizikám

1. Zásady a postupy uvedené v článku 18 ods. 1 zabezpečujú, aby akékoľvek potenciálne reziduálne expozície voči úverovým rizikám boli riadené, a to vrátane situácií, ak hodnota zábezpeky a iných rovnocenných finančných zdrojov po speňažení je nedostatočná na krytie expozícií voči úverovým rizikám poskytovateľa bankových služieb centrálného depozitára.
2. Takéto zásady a postupy musia:
 - a) špecifikovať, ako sa alokujú potenciálne nekryté úverové straty, vrátane splácania akýkoľvek finančných prostriedkov, ktoré si poskytovateľ bankových služieb centrálného depozitára môže vypožičať od poskytovateľov likvidity na krytie likvidnej medzery súvisiacej s takýmito stratami;
 - b) zahŕňať priebežné posúdenie vyvíjajúcich sa trhových podmienok v súvislosti s hodnotou zábezpeky alebo iných rovnocenných finančných zdrojov po speňažení, ktoré sa môžu vyvinúť na potenciálne reziduálnu expozíciu voči úverovým rizikám;
 - c) špecifikovať, že posúdenie uvedené v písmene b) sprevádza postup, v ktorom sú stanovené:
 - i) opatrenia, ktoré sa musia prijať na riešenie trhových podmienok uvedených v písmene b);
 - ii) načasovanie opatrení uvedených v bode i);
 - iii) aktualizácie rámca riadenia úverového rizika v dôsledku trhových podmienok uvedených v písmene b).
3. O všetkých rizikách, ktoré môžu spôsobiť potenciálne reziduálne expozície voči úverovým rizikám, musí byť informovaný výbor poskytovateľa bankových služieb centrálného depozitára pre riziká a prípadne výbor centrálného depozitára pre riziká, a o takýchto rizikách musí byť okamžite informovaný príslušný orgán uvedený v článku 60 ods. 1 nariadenia (EÚ) č. 909/2014.

4. Každých šesť mesiacov sa analyzuje a preskúmava vývoj trhu a činností, ktorý ovplyvňuje vnútrodenne expozície voči úverovým rizikám, a výboru poskytovateľa bankových služieb centrálného depozitára pre riziká a prípadne výboru centrálného depozitára pre riziká sa o ňom podáva správa.

Pododdiel 5

Postupy úhrady a sankčné sadzby

Článok 26

Postupy úhrady vnútrodenného úveru

1. Poskytovateľ bankových služieb centrálného depozitára musí mať zavedené účinné postupy úhrady vnútrodenného úveru, ktoré spĺňajú požiadavky uvedené v odsekoch 2 a 3.
2. V postupoch úhrady vnútrodenného úveru musia byť stanovené sankčné sadzby, ktoré majú odrádzajúci účinok na jednodňové expozície voči úverovým rizikám, a najmä spĺňajú obe tieto podmienky:
 - a) sú vyššie ako zabezpečená jednodňová trhová sadzba na medzibankovom peňažnom trhu a sadzba pre jednodňové refinančné operácie centrálnej banky, ktorá vydáva menu expozície voči úverovým rizikám;
 - b) zohľadňujú náklady na financovanie meny expozície voči úverovým rizikám a úverovú bonitu účastníka, ktorý má jednodňovú expozíciu voči úverovým rizikám.

Pododdiel 6

Podávanie správ o úverovom riziku

Článok 27

Podávanie správ orgánom o riadení vnútrodenného rizika

1. Poskytovateľ bankových služieb centrálného depozitára podáva správy dotknutému príslušnému orgánu uvedenému v článku 60 ods. 1 nariadenia (EÚ) č. 909/2014.
2. Poskytovateľ bankových služieb centrálného depozitára musí spĺňať všetky tieto požiadavky týkajúce sa podávania správ:
 - a) aspoň raz ročne predkladá kvalitatívne vyhlásenie, v ktorom uvedie prijaté opatrenia týkajúce sa spôsobu merania, monitorovania a riadenia úverových rizík vrátane vnútrodenných úverových rizík;
 - b) oznamuje každú významnú zmenu týkajúcu sa opatrení prijatých v súlade s písmenom a), a to okamžite po vykonaní takejto významnej zmeny;
 - c) mesačne predkladá parametre uvedené v článku 19.
3. Ak poskytovateľ bankových služieb centrálného depozitára poruší požiadavky tohto nariadenia alebo ak hrozí, že tieto požiadavky poruší, a to aj v čase stresu, okamžite to oznámi dotknutému príslušnému orgánu a bez zbytočného odkladu predloží uvedenému príslušnému orgánu podrobný plán opätovného včasného dodržiavania požiadaviek.
4. Kým sa neobnoví súlad s požiadavkami tohto nariadenia a nariadenia (EÚ) č. 909/2014, poskytovateľ bankových služieb centrálného depozitára denne podáva správy o položkách uvedených v odseku 2, ktoré sú relevantné, a to ku koncu každého pracovného dňa, ak dotknutý príslušný orgán nepovolí nižšiu frekvenciu podávania správ a dlhší odklad podávania správ po zohľadnení individuálnej situácie poskytovateľa bankových služieb centrálného depozitára a rozsahu a zložitosti jeho činností.

Pododdiel 7

Zverejňovanie

Článok 28

Zverejňovanie

Na účely článku 18 ods. 1 písm. h) musí poskytovateľ bankových služieb centrálnemu depozitára každoročne zverejniť komplexné kvalitatívne vyhlásenie, v ktorom uvedie spôsob merania, monitorovania a riadenia úverových rizík vrátane vnútrodenných úverových rizík.

ODDIEL 2

Riziko likvidity

Článok 29

Všeobecné pravidlá pre riziko likvidity

1. Na účely článku 17 ods. 2 písm. a) musí poskytovateľ bankových služieb centrálnemu depozitára služby navrhnúť a zaviesť zásady a postupy:
 - a) merania vnútrodenného a jednodňového rizika likvidity v súlade s pododdielom 1;
 - b) monitorovania vnútrodenného a jednodňového rizika likvidity v súlade s pododdielom 2;
 - c) riadenia rizika likvidity v súlade s pododdielom 3;
 - d) podávania správ o vnútrodennom a jednodňovom riziku likvidity v súlade s pododdielom 4;
 - e) zverejňovania rámca a nástrojov monitorovania, merania, riadenia a podávania správ vo vzťahu k riziku likvidity v súlade s pododdielom 5.
2. O akýchkoľvek zmenách celkového rámca rizika likvidity sa podáva správa riadiacemu orgánu poskytovateľa bankových služieb centrálnemu depozitára.

Pododdiel 1

Meranie vnútrodenných rizík likvidity

Článok 30

Meranie vnútrodenných rizík likvidity

1. Poskytovateľ bankových služieb centrálnemu depozitára musí zaviesť účinné operačné a analytické nástroje na priebežné meranie nasledujúcich parametrov pre jednotlivé meny:
 - a) maximálne využitie vnútrodennej likvidity vypočítané na základe najväčšej kladnej čistej kumulatívnej pozície a najväčšej zápornej čistej kumulatívnej pozície;
 - b) celkové dostupné vnútrodenné likvidné zdroje na začiatku pracovného dňa, v členení podľa všetkých týchto prvkov:
 - i) kvalifikované likvidné zdroje, ako sú uvedené v článku 34:
 - peňažné prostriedky uložené v centrálnej emisnej banke,
 - dostupné peňažné prostriedky uložené v iných spoľahlivých finančných inštitúciách uvedených v článku 38 ods. 1,
 - viazané úverové linky alebo podobné nástroje,

- aktíva, ktoré spĺňajú požiadavky článku 10 a článku 11 ods. 1 tohto nariadenia uplatniteľné na zábezpeku, alebo finančné nástroje, ktoré spĺňajú požiadavky stanovené v delegovanom nariadení (EÚ) 2017/392, ktoré sú okamžite dostupné a prevoditeľné na peňažné prostriedky na základe vopred dohodnutých a vysoko spoľahlivých mechanizmov financovania, ako je uvedené v článku 38,
 - zábezpeka uvedená v článku 10 a v článku 11 ods. 1;
- ii) iné ako kvalifikované likvidné zdroje vrátane neviazaných úverových liniek;
- c) celková hodnota všetkých týchto prvkov:
- i) záporné toky vnútrodennej likvidity vrátane tých, pre ktoré existuje konkrétna vnútrodenná lehota;
 - ii) záväzky týkajúce sa finančného vyrovnania v iných systémoch vyrovnania transakcií s cennými papiermi, kde centrálny depozitár, pre ktorý poskytovateľ bankových služieb centrálného depozitára koná ako agent vyrovnania, musí vyrovnať pozície;
 - iii) záväzky týkajúce sa trhových činností poskytovateľa bankových služieb centrálného depozitára, ako je dodanie alebo vrátenie transakcií peňažného trhu alebo platby marže;
 - iv) iné platby dôležité pre dobré meno centrálného depozitára a poskytovateľa bankových služieb centrálného depozitára.
2. Pre každú menu systémov vyrovnania transakcií s cennými papiermi, pre ktoré poskytovateľ bankových služieb centrálného depozitára koná ako agent vyrovnania, musí poskytovateľ bankových služieb centrálného depozitára monitorovať potreby likvidity vyplývajúce z každého subjektu, voči ktorému má poskytovateľ bankových služieb centrálného depozitára expozíciu likvidity.

Článok 31

Meranie jednodňových rizík likvidity

Vo vzťahu k jednodňovým rizikám likvidity musí poskytovateľ bankových služieb centrálného depozitára priebežne porovnávať svoje likvidné zdroje so svojimi potrebami likvidity, ak takéto potreby vyplývajú z využívania jednodňového úveru, a to pre každú menu vyrovnania systémov vyrovnania transakcií s cennými papiermi, pre ktoré poskytovateľ bankových služieb centrálného depozitára koná ako agent vyrovnania.

Pododdiel 2

Monitorovanie vnútrodenných rizík likvidity

Článok 32

Monitorovanie vnútrodenných rizík likvidity

1. Poskytovateľ bankových služieb centrálného depozitára vypracuje a uchováva správu o vnútrodennom riziku likvidity, ktoré predpokladá. Takáto správa obsahuje aspoň:

- a) parametre uvedené v článku 30 ods. 1;
- b) ochotu poskytovateľa bankových služieb centrálného depozitára podstupovať riziká;
- c) pohotovostný plán financovania s opisom prostriedkov nápravy, ktoré sa majú použiť, ak dôjde k porušeniu ochoty podstupovať riziká.

Správu uvedenú v prvom pododseku raz mesačne preskúma výbor poskytovateľa bankových služieb centrálného depozitára pre riziká a výbor centrálného depozitára pre riziká.

2. Pre každú menu vyrovnania systémov vyrovnania transakcií s cennými papiermi, pre ktoré poskytovateľ bankových služieb centrálného depozitára koná ako agent vyrovnania, má účinné operačné a analytické nástroje na monitorovanie vnútrodenných likvidných pozícií vo vzťahu k očakávaným činnostiam a dostupným zdrojom na základe zostatkov a zostávajúcej kapacity vnútrodennej likvidity takmer v reálnom čase. Poskytovateľ bankových služieb centrálného depozitára:

- a) minimálne počas obdobia desiatich rokov uchováva záznam o dennej najväčšej kladnej čistej kumulatívnej vnútrodennej pozícii a najväčšej zápornej čistej kumulatívnej vnútrodennej pozícii pre každú menu vyrovnania systému vyrovnania transakcií s cennými papiermi, pre ktorý koná ako agent vyrovnania;

- b) priebežne monitoruje expozície vnútrodennej likvidity vo vzťahu k maximálnej expozícii vnútrodennej likvidity, ktorá bola v minulosti zaznamenaná.

Článok 33

Monitorovanie jednodňových rizík likvidity

Vo vzťahu k jednodňovým rizikám likvidity musí poskytovateľ bankových služieb centrálného depozitára vykonávať obe tieto činnosti:

- a) minimálne počas obdobia desiatich rokov uchovávať záznam o rizikách likvidity vyplývajúcich z využívania jednodňového úveru, a to pre každú menu vyrovnania systému vyrovnania transakcií s cennými papiermi, pre ktorý koná ako agent vyrovnania,
- b) monitorovať riziko likvidity vyplývajúce z poskytnutého jednodňového úveru vo vzťahu k maximálnej expozícii likvidity vyplývajúcej z poskytnutého jednodňového úveru, ktorá bola v minulosti zaznamenaná.

Pododdiel 3

Riadenie rizík likvidity

Článok 34

Kvalifikované likvidné zdroje

Poskytovateľ bankových služieb centrálného depozitára zmiernuje zodpovedajúce riziká likvidity vrátane vnútrodenných rizík likvidity v každej mene pomocou ktoréhokoľvek z týchto kvalifikovaných likvidných zdrojov:

- a) peňažných prostriedkov uložených v centrálnej emisnej banke;
- b) dostupných peňažných prostriedkov uložených v jednej zo spoľahlivých finančných inštitúcií určených v článku 38 ods. 1;
- c) viazaných úverových liniek alebo podobných nástrojov;
- d) aktív, ktoré spĺňajú požiadavky článku 10 a článku 11 ods. 1 tohto nariadenia uplatniteľné na zábezpeku, alebo finančných nástrojov, ktoré sú v súlade s delegovaným nariadením (EÚ) 2017/392, ktoré sú okamžite dostupné a prevoditeľné na peňažné prostriedky na základe vopred dohodnutých a vysoko spoľahlivých mechanizmov financovania v súlade s článkom 38 tohto nariadenia;
- e) zábezpeky uvedenej v článku 10 a v článku 11 ods. 1.

Článok 35

Riadenie vnútrodenného rizika likvidity

1. Pre každú menu systémov vyrovnania transakcií s cennými papiermi, pre ktoré koná ako agent vyrovnania, poskytovateľ bankových služieb centrálného depozitára musí:

- a) odhadnúť kladné a záporné toky vnútrodennej likvidity pre všetky poskytované vedľajšie služby bankového typu;
- b) predvídať vnútrodenné načasovanie týchto tokov;
- c) predpovedať potreby vnútrodennej likvidity, ktoré môžu vzniknúť v rôznych obdobiach počas dňa.

2. Pre každú menu systémov vyrovnania transakcií s cennými papiermi, pre ktoré koná ako agent vyrovnania, poskytovateľ bankových služieb centrálného depozitára musí:

- a) zabezpečiť získanie dostatočného vnútrodenného financovania na splnenie vnútrodenných cieľov, ktoré vyplývajú z analýzy uvedenej v odseku 1;

- b) riadiť a byť pripravený previesť na peňažné prostriedky zábezpeku potrebnú na získanie vnútrodenných finančných prostriedkov v stresových situáciách, a to pri zohľadnení zrážok v súlade s článkom 13 a limitov koncentrácie v súlade s článkom 14;
- c) riadiť načasovanie svojich záporných tokov likvidity v súlade s vnútrodennými cieľmi;
- d) mať zavedené mechanizmy riešenia neočakávaných prerušení svojich tokov vnútrodennej likvidity.

3. Na účely splnenia požiadavky na minimálne kvalifikované likvidné zdroje musí poskytovateľ bankových služieb centrálného depozitára určiť a riadiť riziká, ktorým by bol vystavený po zlyhaní najmenej dvoch účastníkov vrátane ich materskej spoločnosti a dcérskych spoločností, voči ktorým má najväčšiu expozíciu likvidity.

4. Pokiaľ ide o riziko neočakávaných prerušení svojich tokov vnútrodennej likvidity podľa odseku 2 písm. d), poskytovateľ bankových služieb centrálného depozitára musí určiť extrémne, ale reálne scenáre, prípadne vrátane scenárov uvedených v článku 36 ods. 7, a na základe aspoň jedného z týchto prvkov:

- a) rad historických scenárov vrátane obdobia extrémnych trhových pohybov pozorovaných počas uplynulých 30 rokov alebo za obdobie, počas ktorého boli k dispozícii spoľahlivé údaje, ktoré by poskytovateľa bankových služieb centrálného depozitára vystavili najväčšiemu finančnému riziku, pokiaľ poskytovateľ bankových služieb centrálného depozitára nepreukáže, že opakovanie historického prípadu veľkých cenových pohybov nie je reálne;
- b) rad potenciálnych budúcich scenárov, ktoré spĺňajú tieto podmienky:
 - i) sú založené na konzistentných predpokladoch týkajúcich sa trhovej volatility a cenovej korelácie naprieč trhmi a finančnými nástrojmi;
 - ii) sú založené na kvantitatívnom aj kvalitatívnom posúdení potenciálnych trhových podmienok vrátane prerušení a narušení alebo nepravidelností v prístupe na trhy, ako aj poklesov hodnoty zábezpeky pri speňažení a zníženej trhovej likvidite v prípade, že ako zábezpeka boli prijaté nepeňažné aktíva.

5. Na účely odseku 2 zohľadňuje poskytovateľ bankových služieb centrálného depozitára aj:

- a) štruktúru a činnosti poskytovateľa bankových služieb centrálného depozitára, a to aj vo vzťahu k subjektom uvedeným v článku 30 ods. 2 a k prepojeným infraštruktúram finančných trhov alebo k iným subjektom, ktoré môžu predstavovať významné riziko likvidity pre poskytovateľa bankových služieb centrálného depozitára a prípadne pokrývajú viacdnňové obdobie;
- b) akékoľvek silné vzťahy alebo podobné expozície medzi účastníkmi poskytovateľa bankových služieb centrálného depozitára, a to aj medzi účastníkmi a ich materskou spoločnosťou a dcérskymi spoločnosťami;
- c) posúdenie pravdepodobnosti viacnásobných zlyhaní účastníkov a účinkov, ktoré môžu takéto zlyhania mať na účastníkov;
- d) vplyv viacnásobných zlyhaní uvedených v písmene c) na peňažné toky poskytovateľa bankových služieb centrálného depozitára a na jeho vyrovnávaciu kapacitu a horizont prežitia;
- e) to, či modelovanie odráža rôzne vplyvy, ktoré môže mať ekonomický stres na aktíva poskytovateľa bankových služieb centrálného depozitára aj na jeho kladné a záporné toky likvidity.

6. Poskytovateľ bankových služieb centrálného depozitára aspoň raz ročne preskúmava súbor historických a hypotetických scenárov, ktoré sa používajú na určenie extrémnych, ale reálnych trhových podmienok, prípadne v konzultácii s výborom centrálného depozitára pre riziká. Takéto scenáre sa preskúmavajú častejšie, ak vývoj trhu alebo činnosti poskytovateľa bankových služieb centrálného depozitára ovplyvňujú predpoklady, na ktorých sú scenáre založené, spôsobom, ktorý si vyžaduje úpravy takýchto scenárov.

7. Rámec pre riziko likvidity zohľadňuje z kvantitatívneho a kvalitatívneho hľadiska, v akom rozsahu by sa mohli extrémne cenové pohyby pri zábezpeke alebo aktívach vyskytnúť súčasne na viacerých identifikovaných trhoch. Rámec zohľadňuje, že historické cenové korelácie už nemusia byť platné v extrémnych, ale reálnych trhových podmienkach. Poskytovateľ bankových služieb centrálného depozitára pri stresovom testovaní uvedenom v tomto článku zohľadňuje aj všetky svoje externé závislosti.

8. Poskytovateľ bankových služieb centrálného depozitára určí, ako sa na výpočet príslušnej hodnoty požadovaného vnútrodenného financovania používajú parametre vnútrodenného monitorovania uvedené v článku 30 ods. 1 Vytvorí vnútorný rámec na posudzovanie obozretnej hodnoty likvidných aktív, ktoré sa považujú za dostatočné pre vnútrodennú expozíciu, a to najmä vrátane všetkých týchto prvkov:

- a) včasného monitorovania likvidných aktív vrátane kvality aktív, ich koncentrácie a okamžitej dostupnosti;
- b) primeranej zásady monitorovania trhových podmienok, ktoré môžu ovplyvniť likviditu vnútrodenných kvalifikovaných likvidných zdrojov;
- c) hodnoty vnútrodenných kvalifikovaných likvidných zdrojov, ocenených a kalibrovaných v stresových trhových podmienkach vrátane scenárov uvedených v článku 36 ods. 7.

9. Poskytovateľ bankových služieb centrálného depozitára musí zabezpečiť, aby jeho likvidné aktíva boli pod kontrolou osobitnej funkcie riadenia likvidity.

10. Rámec poskytovateľa bankových služieb centrálného depozitára pre riziko likvidity zahŕňa primerané mechanizmy správy a riadenia týkajúce sa výšky a formy celkových kvalifikovaných likvidných zdrojov, ktoré poskytovateľ bankových služieb centrálného depozitára udržiava, ako aj relevantnú primeranú dokumentáciu, a najmä jeden z týchto prvkov:

- a) umiestnenie jeho likvidných aktív na oddelenom účte pod priamou správou funkcie riadenia likvidity, ktoré sa môžu používať iba ako zdroj podmieneného financovania počas stresových období;
- b) zriadenie vnútorných systémov a kontrol, ktoré poskytnú funkcii riadenia likvidity účinnú prevádzkovú kontrolu na vykonávanie oboch týchto činností:
 - i) prevod držaných likvidných aktív na peňažné prostriedky kedykoľvek počas stresového obdobia;
 - ii) prístup k podmienenému financovaniu bez priameho konfliktu s akýmkoľvek existujúcimi obchodnými stratégiami alebo stratégiami riadenia rizika, aby žiadne aktíva neboli zahrnuté do vankúša likvidity, ak by ich predaj bez nahradenia počas stresového obdobia vytvoril otvorenú rizikovú pozíciu presahujúcu interné limity poskytovateľa bankových služieb centrálného depozitára;
- c) kombinácia požiadaviek stanovených v písmenách a) a b), ak takáto kombinácia zaručuje porovnateľný výsledok.

11. Požiadavky tohto článku týkajúce sa rámca poskytovateľa bankových služieb centrálného depozitára pre riziko likvidity sa uplatňujú prípadne aj na cezhraničné expozície a krížové menové expozície.

12. Poskytovateľ bankových služieb centrálného depozitára aspoň raz ročne preskúmava postupy uvedené v odsekoch 2, 3 a 11 a zohľadňuje pritom každý relevantný vývoj trhu, ako aj rozsah a koncentráciu expozícií.

Článok 36

Stresové testovanie primeranosti likvidných finančných zdrojov

1. Poskytovateľ bankových služieb centrálného depozitára určuje a testuje primeranosť svojich zdrojov likvidity na úrovni relevantnej meny pravidelným a prísnyim stresovým testovaním, ktoré spĺňa všetky tieto požiadavky:

- a) vykonáva sa na základe faktorov uvedených v odsekoch 4 a 5, ako aj osobitných scenárov uvedených v odseku 6;
- b) zahŕňa pravidelné testovanie postupov poskytovateľa bankových služieb centrálného depozitára týkajúcich sa prístupu ku kvalifikovaným likvidným zdrojom od poskytovateľa likvidity s použitím vnútrodenných scenárov;
- c) spĺňa požiadavky odsekov 2 až 6.

2. Poskytovateľ bankových služieb centrálného depozitára musí zabezpečiť, aspoň prostredníctvom prísnej hĺbkovej analýzy (due diligence) a stresového testovania, aby každý poskytovateľ likvidity jeho minimálnych požadovaných kvalifikovaných likvidných zdrojov stanovených v súlade s článkom 34 mal dostatočné informácie na pochopenie a riadenie svojho súvisiaceho rizika likvidity a aby bol schopný splniť podmienky vopred dohodnutého a vysoko spoľahlivého mechanizmu financovania stanoveného v článku 59 ods. 4 písm. d) a e) nariadenia (EÚ) č. 909/2014.
3. Poskytovateľ bankových služieb centrálného depozitára musí mať zavedené pravidlá a postupy na riešenie neprimeranosti kvalifikovaných likvidných finančných zdrojov, ktorú preukážu jeho stresové testy.
4. Ak zo stresových testov vyplýva porušenie dohodnutej ochoty podstupovať riziká uvedenej v článku 32 ods. 1 písm. b), poskytovateľ bankových služieb centrálného depozitára musí:
 - a) podať správu o výsledkoch stresových testov svojmu výboru pre riziká a prípadne aj výboru centrálného depozitára pre riziká;
 - b) preskúmať a upraviť svoj pohotovostný plán uvedený v článku 32 ods. 1 písm. c), ak sa porušenia nedajú napraviť do konca dňa;
 - c) mať pravidlá a postupy na hodnotenie a upravovanie primeranosti rámca pre riadenie rizika likvidity a poskytovateľov likvidity v súlade s výsledkami a analýzou svojich stresových testov.
5. Scenáre stresového testovania používané pri stresovom testovaní likvidných finančných zdrojov sú navrhnuté tak, aby zohľadňovali štruktúru a prevádzku poskytovateľa bankových služieb centrálného depozitára, a zahŕňajú všetky subjekty, ktoré môžu pre neho predstavovať významné riziko likvidity.
6. Scenáre stresového testovania používané pri stresovom testovaní kvalifikovaných likvidných finančných zdrojov musia byť navrhnuté tak, aby zohľadňovali zlyhanie, izolované alebo kombinované, najmenej dvoch účastníkov poskytovateľa bankových služieb centrálného depozitára vrátane ich materskej spoločnosti a dcérskych spoločností, voči ktorým má poskytovateľ bankových služieb centrálného depozitára najväčšiu expozíciu likvidity.
7. Scenáre používané pri stresovom testovaní likvidných finančných zdrojov musia byť navrhnuté tak, aby zohľadňovali široký rad relevantných extrémnych, ale reálnych scenárov, ktoré pokrývajú krátkodobý a dlhodobý stres a stres špecifický pre danú inštitúciu a stres celého trhu, vrátane:
 - a) platieb, ktoré neboli od účastníkov prijaté včas;
 - b) prechodného zlyhania alebo neschopnosti jedného z poskytovateľov likvidity pre poskytovateľa bankových služieb centrálného depozitára, a to aj poskytovateľov uvedených v článku 59 ods. 4 písm. e) nariadenia (EÚ) č. 909/2014, správcovských bánk, nostro agentov alebo akejkoľvek súvisiacej infraštruktúry vrátane interoperabilných centrálnych depozitárov;
 - c) simultánnych tlakov na trhoch s financovaním a aktívami vrátane poklesu hodnoty kvalifikovaných likvidných zdrojov;
 - d) stresu v devízovej konvertibilite a prístupu na devízové trhy;
 - e) nepriaznivých zmien dobrého mena poskytovateľa bankových služieb centrálného depozitára, ktoré spôsobia, že určití poskytovatelia likvidity stiahnu svoju likviditu;
 - f) relevantnej vrcholovej historickej cenovej volatility zábezpeky alebo aktív ako periodickej udalosti;
 - g) zmien v dostupnosti úverov na trhu.
8. Poskytovateľ bankových služieb centrálného depozitára musí určiť relevantné meny uvedené v článku 59 ods. 4 písm. c) nariadenia (EÚ) č. 909/2014 uplatnením nasledujúcich krokov v danom poradí:
 - a) zoradenie mien od najvyššej po najnižšiu na základe priemeru troch najväčších denných záporných čistých kumulatívnych pozícií, prevedených na euro, za obdobie dvanástich mesiacov;
 - b) zohľadnenie ako relevantné:
 - i) najrelevantnejšie meny Únie, ktoré spĺňajú podmienky stanovené v delegovanom nariadení (EÚ) 2017/392;

- ii) všetky zostávajúce meny, pokiaľ zodpovedajúca agregovaná hodnota priemeru najväčších čistých záporných kumulatívnych pozícií meraných podľa písmena a) nie je rovná 95 % u všetkých mien alebo túto hodnotu nepresahuje.

9. Poskytovateľ bankových služieb centrálného depozitára pravidelne, ale aspoň raz mesačne, určuje a aktualizuje relevantné meny uvedené v odseku 8. Vo svojich pravidlách musí stanoviť, že v stresových situáciách sa dočasné služby vyrovnania v nerelevantných menách môžu vykonávať za ich rovnocennú hodnotu v relevantnej mene.

Článok 37

Nepredvídané a potenciálne nekryté nedostatky likvidity

1. Poskytovateľ bankových služieb centrálného depozitára stanoví pravidlá a postupy na včasné vykonanie vnútro-denného a viacdňového vyrovnania platobných záväzkov po akomkoľvek individuálnom alebo kombinovanom zlyhaní medzi jeho účastníkmi. Uvedené pravidlá a postupy riešia nepredvídané a potenciálne nekryté nedostatky likvidity vyplývajúce zo zlyhania s cieľom zabrániť zrušeniu, odvolaniu alebo odloženiu vyrovnania platobných záväzkov v ten istý deň.

2. Pravidlá a postupy uvedené v odseku 1 zabezpečujú, aby poskytovateľ bankových služieb centrálného depozitára mal prístup k hotovostným vkladom alebo jednodňovým investíciám hotovostných vkladov a aby mal zavedený postup na doplnenie akýchkoľvek zdrojov likvidity, ktorý môže použiť počas stresovej udalosti, aby mohol pokračovať v bezpečnej a riadnej prevádzke.

3. Pravidlá a postupy uvedené v odseku 1 zahŕňajú požiadavky na obe tieto činnosti:

a) priebežná analýza vývoja potrieb likvidity umožňujúca určenie udalostí, ktoré sa môžu vyvinúť na nepredvídané a potenciálne nekryté nedostatky likvidity, vrátane plánu na obnovenie mechanizmov financovania pred uplynutím ich platnosti;

b) pravidelné praktické testovanie samotných pravidiel a postupov.

4. Pravidlá a postupy uvedené v odseku 1 sú doplnené postupom určujúcim, ako bez zbytočného odkladu riešiť určené potenciálne nedostatky likvidity, v prípade potreby aj aktualizáciou rámca pre riadenie rizika likvidity.

5. Pravidlá a postupy uvedené v odseku 1 obsahujú aj podrobný opis všetkých týchto krokov:

a) ako poskytovateľ bankových služieb centrálného depozitára získa prístup k hotovostným vkladom alebo jednodňovým investíciám hotovostných vkladov;

b) ako poskytovateľ bankových služieb centrálného depozitára uskutočňuje trhové transakcie v ten istý deň;

c) ako poskytovateľ bankových služieb centrálného depozitára čerpá vopred dohodnuté linky likvidity.

6. Pravidlá a postupy uvedené v odseku 1 obsahujú požiadavku, aby poskytovateľ bankových služieb centrálného depozitára podával správu o akomkoľvek riziku likvidity, ktoré má potenciál spôsobiť predtým nepredvídané a potenciálne nekryté nedostatky likvidity:

a) výboru poskytovateľa bankových služieb centrálného depozitára pre riziká a prípadne výboru centrálného depozitára pre riziká;

b) dotknutému príslušnému orgánu uvedenému v článku 60 ods. 1 nariadenia (EÚ) č. 909/2014 spôsobom stanoveným v článku 39 tohto nariadenia.

Článok 38

Mechanizmy na prevod zábezpeky alebo investície na peňažné prostriedky pomocou vopred dohodnutých a vysoko spoľahlivých mechanizmov financovania

1. Na účely článku 59 ods. 4 písm. e) nariadenia (EÚ) č. 909/2014 zahŕňajú spoľahlivé finančné inštitúcie jednu z týchto inštitúcií:

a) úverovú inštitúciu povolenú v súlade s článkom 8 smernice 2013/36/EÚ, u ktorej môže poskytovateľ bankových služieb centrálného depozitára preukázať, že má nízke úverové riziko na základe interného posúdenia vykonaného s použitím definovanej a objektívnej metodiky, ktorá sa nespolieha výlučne na externé stanoviská;

- b) finančná inštitúcia tretej krajiny, ktorá spĺňa všetky tieto požiadavky:
- i) podlieha prudenciálnym pravidlám, ktoré sa považujú za aspoň také prísne, ako sú pravidlá stanovené v smernici 2013/36/EÚ a v nariadení (EÚ) č. 575/2013, a tieto pravidlá spĺňa;
 - ii) má spoľahlivé účtovné postupy, postupy úschovy a interné kontroly;
 - iii) má nízke úverové riziko na základe interného posúdenia vykonaného poskytovateľom bankových služieb centrálného depozitára s použitím definovanej a objektívnej metodiky, ktorá sa nespolieha výlučne na externé stanoviská;
 - iv) zohľadňuje riziká vyplývajúce z usadenia danej finančnej inštitúcie tretej krajiny v konkrétnej krajine.

2. Ak poskytovateľ bankových služieb centrálného depozitára plánuje zaviesť vopred dohodnutý a vysoko spoľahlivý mechanizmus financovania so spoľahlivou finančnou inštitúciou, ako je uvedené v odseku 1, musí využiť iba finančné inštitúcie, ktoré majú aspoň prístup k úveru od centrálnej banky vydávajúcej menu používanú v rámci vopred dohodnutých mechanizmov financovania, či už priamo, alebo prostredníctvom subjektov rovnakej skupiny.

3. Po zavedení vopred dohodnutého a vysoko spoľahlivého mechanizmu financovania s jednou z inštitúcií uvedených v odseku 1 musí poskytovateľ bankových služieb centrálného depozitára priebežne monitorovať úverovú bonitu daných finančných inštitúcií oboma týmito spôsobmi:

- a) podrobenie daných inštitúcií pravidelnému a nezávislému posudzovaniu ich úverovej bonity;
- b) pridelovanie a pravidelné preskúmavanie interných úverových ratingov pre každú finančnú inštitúciu, s ktorou centrálny depozitár zaviedol vopred dohodnutý a vysoko spoľahlivý mechanizmus financovania.

4. Poskytovateľ bankových služieb centrálného depozitára dôsledne monitoruje a kontroluje koncentráciu svojho vystavenia sa riziku likvidity voči každej finančnej inštitúcii zapojenej do vopred dohodnutého a vysoko spoľahlivého mechanizmu financovania, a to vrátane jej materskej spoločnosti a dcérskejších spoločností.

5. Rámec poskytovateľa bankových služieb centrálného depozitára pre riadenia rizika likvidity obsahuje požiadavku na stanovenie limitov koncentrácie za predpokladu, že:

- a) limity koncentrácie sú stanovené pre jednotlivé meny;
- b) sú zavedené najmenej dva mechanizmy pre každú významnú menu;
- c) poskytovateľ bankových služieb centrálného depozitára nie je nadmerne odkázaný na žiadnu individuálnu finančnú inštitúciu, keď sa zohľadnia všetky meny.

Na účely písmena b) sa za významné meny považujú meny, ktoré predstavujú aspoň horných 50 % najrelevantnejších mien určených v súlade s článkom 36 ods. 8 Ak bola určitá mena určená ako významná mena, naďalej sa považuje za významnú počas troch kalendárnych rokov od dátumu, kedy bola určená ako významná mena.

6. Poskytovateľ bankových služieb centrálného depozitára, ktorý má prístup k bežnému úveru v centrálnej emisnej banke, sa považuje za spĺňajúceho požiadavky v odseku 5 písm. b), ak má zábezpeku, ktorá je prípustná na účely založenia v príslušnej centrálnej banke.

7. Poskytovateľ bankových služieb centrálného depozitára priebežne monitoruje a kontroluje svoje limity koncentrácie voči svojim poskytovateľom likvidity s výnimkou poskytovateľov uvedených v odseku 6 a musí zaviesť zásady a postupy, ktorými sa zabezpečí, že jeho celková expozícia voči ktorejkoľvek individuálnej finančnej inštitúcii zostane v limitoch koncentrácie určených v súlade s odsekom 5.

8. Poskytovateľ bankových služieb centrálného depozitára preskúma svoje zásady a postupy týkajúce sa platných limitov koncentrácie voči svojim poskytovateľom likvidity s výnimkou poskytovateľov uvedených v odseku 6 aspoň raz ročne a vždy vtedy, keď nastane významná zmena, ktorá ovplyvní jeho expozíciu voči ktorejkoľvek individuálnej finančnej inštitúcii.

9. V rámci podávania správ dotknutému príslušnému orgánu v súlade s článkom 39 poskytovateľ bankových služieb centrálného depozitára informuje príslušný orgán o oboch týchto situáciách:

- a) akýchkoľvek významných zmenách v zásadách a postupoch týkajúcich sa limitov koncentrácie voči jeho poskytovateľom likvidity určeným v súlade s týmto článkom,
- b) prípadoch, keď prekročí limit koncentrácie voči jeho poskytovateľom likvidity stanovený v jeho zásadách a postupoch, ako je uvedené v odseku 5.

10. Ak je limit koncentrácie voči jeho poskytovateľom likvidity prekročený, poskytovateľ bankových služieb centrálného depozitára musí prekročenie bez zbytočného odkladu napraviť použitím opatrení na zmiernenie rizika uvedených v odseku 7.

11. Poskytovateľ bankových služieb centrálného depozitára musí zabezpečiť, aby mu dohoda o zábezpeke umožňovala okamžitý prístup k jeho zábezpeke v prípade zlyhania klienta, pri zohľadnení aspoň povahy, veľkosti, kvality, splatnosti a umiestnenia aktív, ktoré klient poskytol ako zábezpeku.

12. Ak aktíva, ktoré poskytovateľ bankových služieb centrálného depozitára používa ako zábezpeku, sú na účtoch cenných papierov vedených iným subjektom tretej strany, poskytovateľ bankových služieb centrálného depozitára musí zabezpečiť splnenie všetkých týchto podmienok:

- a) aktíva určené ako zábezpeka sú preňho viditeľné v reálnom čase;
- b) zábezpeka je oddelená od iných cenných papierov vypožičiavajúceho účastníka;
- c) dohody so subjektom tretej strany zabraňujú tomu, aby poskytovateľ bankových služieb centrálného depozitára utrpel stratu aktív.

13. Poskytovateľ bankových služieb centrálného depozitára vopred prijme všetky potrebné kroky na dosiahnutie vymožitelnosti svojho nároku na finančné nástroje poskytnuté ako zábezpeka.

14. Poskytovateľ bankových služieb centrálného depozitára je schopný získať prístup k nepenažným aktívam uvedeným v článku 10 a v článku 11 ods. 1 a previesť ich na peňažné prostriedky v ten istý deň prostredníctvom vopred dohodnutých a vysoko spoľahlivých mechanizmov zavedených v súlade s článkom 59 ods. 4 písm. d) nariadenia (EÚ) č. 909/2014.

Pododdiel 4

Podávanie správ o rizikách likvidity

Článok 39

Podávanie správ príslušným orgánom o riadení vnútrodenného rizika

1. Poskytovateľ bankových služieb centrálného depozitára podáva správy dotknutému príslušnému orgánu uvedenému v článku 60 ods. 1 nariadenia (EÚ) č. 909/2014.

2. Poskytovateľ bankových služieb centrálného depozitára musí spĺňať všetky tieto požiadavky týkajúce sa podávania správ:

- a) aspoň raz ročne predkladá kvalitatívne vyhlásenie, v ktorom uvedie všetky prijaté opatrenia týkajúce sa spôsobu merania, monitorovania a riadenia rizík likvidity vrátane vnútrodenných rizík,
- b) oznamuje každú významnú zmenu týkajúcu sa prijatých opatrení podľa písmena a), a to okamžite po vykonaní takejto významnej zmeny;
- c) mesačne predkladá parametre uvedené v článku 30 ods. 1.

3. Ak poskytovateľ bankových služieb centrálného depozitára poruší požiadavky tohto nariadenia alebo ak hrozí, že tieto požiadavky poruší, a to aj v čase stresu, okamžite to oznámi dotknutému príslušnému orgánu a bez zbytočného odkladu predloží uvedenému dotknutému príslušnému orgánu podrobný plán opätovného včasného dodržiavania požiadaviek.

4. Kým sa neobnoví súlad s požiadavkami tohto nariadenia a nariadenia (EÚ) č. 909/2014, poskytovateľ bankových služieb centrálného depozitára aspoň denne podáva správy o položkách uvedených v odseku 2, podľa potreby, a to ku koncu každého pracovného dňa, ak dotknutý príslušný orgán nepovolí nižšiu frekvenciu podávania správ a dlhší odklad podávania správ po zohľadnení individuálnej situácie poskytovateľa bankových služieb centrálného depozitára a rozsahu a zložitosti jeho činností.

Pododdiel 5

Zverejňovanie

Článok 40

Zverejňovanie

Poskytovateľ bankových služieb centrálného depozitára každoročne zverejňuje komplexné kvalitatívne vyhlásenie, v ktorom uvedie spôsob merania, monitorovania a riadenia rizík likvidity vrátane vnútrodenných rizík likvidity.

Pododdiel 6

Záverečné ustanovenia

Článok 41

Prechodné ustanovenia

1. Poskytovateľ bankových služieb centrálného depozitára určí relevantné meny podľa článku 36 ods. 8 písm. b) bodu ii) dvanásť mesiacov po udelení povolenia na poskytovanie vedľajších služieb bankového typu.
2. Počas prechodného obdobia dvanástich mesiacov uvedeného v odseku 1 poskytovateľ bankových služieb centrálného depozitára uvedený v uvedenom pododseku určí relevantné meny podľa článku 36 ods. 8 písm. b) bodu ii) pri zohľadnení:
 - a) dostatočne veľkého relatívneho podielu každej meny na celkovej hodnote vyrovnania zo strany centrálného depozitára podľa pokynov na vyrovnanie vo vzťahu k platbe vypočítanej za obdobie jedného roka;
 - b) vplyvu nedostupnosti každej meny na hladké fungovanie činností poskytovateľa bankových služieb centrálného depozitára v rámci širokej škály potenciálnych stresových scenárov uvedených v článku 36.

Článok 42

Nadobudnutie účinnosti

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dvadsiatym dňom po jeho uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie*.

Toto nariadenie je záväzné v celom rozsahu a priamo uplatniteľné vo všetkých členských štátoch.

V Bruseli 11. novembra 2016

Za Komisiu
predseda
Jean-Claude JUNCKER

PRÍLOHA

Scenáre likvidácie alebo reštrukturalizácie

1. Scenár, keď centrálny depozitár cenných papierov nie je schopný získať nový kapitál, aby splnil požiadavky stanovené v článku 47 ods. 1 nariadenia (EÚ) č. 909/2014, sa považuje za spustenie reštrukturalizácie centrálného depozitára cenných papierov („reštrukturalizácia“), keď by udalosti opísané v scenári stále viedli centrálny depozitár cenných papierov, aby naďalej prevádzkoval systém vyrovnania transakcií s cennými papiermi podľa oddielu A bodu 3 prílohy k nariadeniu (EÚ) č. 909/2014 a poskytoval aspoň jednu ďalšiu hlavnú službu uvedenú v oddiele A prílohy k nariadeniu (EÚ) č. 909/2014.
2. Scenár, keď centrálny depozitár cenných papierov nie je schopný získať nový kapitál, aby splnil požiadavky stanovené v článku 47 ods. 1 nariadenia (EÚ) č. 909/2014, sa považuje za spustenie likvidácie jeho činností („likvidácia“), keď by udalosti opísané v scenári spôsobili, že centrálny depozitár cenných papierov nemôže splniť vymedzenie uvedené v článku 2 ods. 1 nariadenia (EÚ) č. 909/2014.
3. Scenáre uvedené v článku 7 písm. a) zahŕňajú tieto posúdenia:
 - a) v prípade reštrukturalizácie centrálny depozitár cenných papierov posúdi očakávaný počet mesiacov potrebných na zabezpečenie riadnej reštrukturalizácie svojich činností;
 - b) v prípade likvidácie očakávaný počet mesiacov potrebných na likvidáciu.
4. Scenáre musia byť primerané povahe obchodnej činnosti centrálného depozitára cenných papierov, jeho veľkosti, jeho prepojenosti s ďalšími inštitúciami a s finančným systémom, jeho obchodnému modelu a modelu financovania, jeho činnostiam a štruktúre, ako aj akýmkoľvek zisteným zraniteľným miestam alebo nedostatkom centrálného depozitára cenných papierov. Scenáre sú založené na udalostiach, ktoré sú výnimočné, ale reálne.
5. Centrálny depozitár cenných papierov spĺňa pri navrhovaní scenárov každú z týchto požiadaviek:
 - a) udalosti, ktoré scenár predvída, by mohli spôsobiť reštrukturalizáciu činností centrálného depozitára cenných papierov;
 - b) udalosti, ktoré scenár predvída, by mohli spôsobiť likvidáciu činností centrálného depozitára cenných papierov.
6. Plán zabezpečujúci riadnu reštrukturalizáciu alebo likvidáciu činností centrálného depozitára cenných papierov uvedený v článku 47 ods. 2 písm. b) nariadenia (EÚ) č. 909/2014 zahŕňa všetky tieto scenáre („idiosynkratické udalosti“):
 - a) zlyhanie významných protistrán;
 - b) poškodenie dobrého mena inštitúcie alebo skupiny;
 - c) závažný odlev likvidity;
 - d) nepriaznivé pohyby cien aktív, ktorým sú inštitúcia alebo skupina prevažne vystavené;
 - e) závažné úverové straty;
 - f) závažná strata vyplývajúca z operačného rizika.
7. Plán zabezpečujúci riadnu reštrukturalizáciu alebo likvidáciu činností centrálného depozitára cenných papierov podľa článku 47 ods. 2 písm. b) nariadenia (EÚ) č. 909/2014 zahŕňa všetky tieto scenáre („systémové udalosti“):
 - a) zlyhanie významných protistrán majúce vplyv na finančnú stabilitu;
 - b) zníženie likvidity dostupnej na trhu s medzibankovými úvermi;
 - c) zvýšené riziko krajiny a všeobecný odlev kapitálu z významnej krajiny pôsobenia inštitúcie alebo skupiny;
 - d) nepriaznivé pohyby cien aktív na jednom alebo viacerých trhoch;
 - e) makroekonomický pokles.